

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

2 december 2005

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2006**

BELEIDSBRIEF

**Bestuurszaken
Beleidsprioriteiten 2005-2006**

BELEIDSBRIEF

**Wetsmatiging en E-government
Beleidsprioriteiten 2005-2006**

BELEIDSBRIEF

**Binnenlands Bestuur
Beleidsprioriteiten 2005-2006**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door de heer Marnic De Meulemeester
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden:

de dames Katleen Martens, An Michiels, de heren Wim Van Dijk, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;

de heren Hubert Brouns, Johan Sauwens, mevrouw Joke Schauvliege, de heer Jan Verfaillie;

de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Francis Vermeiren;

de heren Norbert De Batselier, Jacky Maes, Dany Vandenbossche.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Stefaan De Clerck, Luc Van den Brande;

de heer Sven Gatz, mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Paul Wille;

de heren Patrick Janssens, Herman Lauwers, Marcel Logist.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Peumans;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

15 (2005-2006)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 en 3: Amendementen

12-A (2004-2005)

- Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (2005-2006)

- Nr. 1-A en B: Toelichtingen bij de begroting

16 (2005-2006)

- Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

Zie ook:

527 (2005-2006)

- Nr. 1: Beleidsbrief

548 (2005-2006)

- Nr. 1: Beleidsbrief

549 (2005-2006)

- Nr. 1: Beleidsbrief

INHOUD

	Blz.
DEEL 1: Bestuurszaken.....	4
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	4
1. Toelichting bij het ontwerp van uitgavenbegroting 2006.....	4
2. Toelichting bij de beleidsbrief Bestuurszaken.....	5
3. Toelichting bij de beleidsbrief Wetsmatiging en E-government	8
II. Bespreking	10
1. Tussenkomsst van de heer Marnic De Meulemeester.....	10
2. Tussenkomsst van mevrouw Linda Vissers	10
3. Tussenkomsst van mevrouw Marleen Vanderpoorten.....	12
4. Tussenkomsst van de heer Norbert De Batselier.....	12
5. Repliek van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	13
III. Indicatieve stemming.....	15
DEEL 2: Binnenlandse Aangelegenheden.....	15
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	15
1. Toelichting bij het ontwerp van uitgavenbegroting 2006.....	15
2. Toelichting bij de beleidsbrief Binnenlands Bestuur.....	16
II. Bespreking	19
1. Tussenkomsst van de heer Joris Van Hauthem	19
2. Tussenkomsst van de heer Hubert Brouns	22
3. Tussenkomsst van de heer Jacky Maes	23
4. Tussenkomsst van de heer Marnic De Meulemeester.....	23
5. Tussenkomsst van de heer Jan Verfaillie	24
6. Tussenkomsst van de heer Francis Vermeiren	25
7. Tussenkomsst van de heer Norbert De Batselier.....	25
8. Repliek van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	25
III. Indicatieve stemming.....	28

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie besprak op 17 en 22 november 2005 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006. De bespreking had betrekking op de bevoegdheid Bestuurszaken, Wetsmatiging en E-government van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, en op de bevoegdheid Binnenlandse Aangelegenheden van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

De uitgavenbegroting 2006 werd besproken in samenhang met de beleidsbrief Bestuurszaken – Beleidsprioriteiten 2005-2006 (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 548/1*), de beleidsbrief Wetsmatiging en E-government – Beleidsprioriteiten 2005-06 (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 549/1*) en de beleidsbrief Binnenlands Bestuur – Beleidsprioriteiten 2005-2006 (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 527/1*).

DEEL 1: BESTUURSZAKEN

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER GEERT BOURGEOIS, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

1. Toelichting bij het ontwerp van uitgavenbegroting 2006

Programma 11.8 – Reguleringsmanagement

De minister stelt dat het krediet stijgt van 300.000 naar 500.000 euro, een stijging met 66%. Het gaat hier om de realisatie van het actieplan reguleringsmanagement, dat door de Vlaamse Regering is goedgekeurd op 29 april 2005.

Programma 20.2 – E-government

De begrotingen 2004 en 2005 gingen op het programma 11.7 – E-government nog uit van de samengevoegde entiteit Contactpunt Vlaanderen en e-government. Bij de eerste begrotingscontrole

2005 werd een functionele verdeling gemaakt: van het beschikbare krediet van 5.228 miljoen euro werd 2.628 miljoen euro toegewezen aan e-government en 2.600.000 euro aan de portaalsite. Vanaf 2006 staan de middelen van de twee basisallocaties op programma 11.7 op één basisallocatie op het nieuwe programma 20.2 – E-government.

In de begroting 2006 wordt het budget voor e-government opgetrokken met 1,232 miljoen euro; het bedraagt nu 3,860 miljoen euro.

Programma 26.1 – Gebouwen

Er wordt er uitgegaan van constant beleid. Het beleidskrediet voor 2006 bedraagt 78.914.000 euro

Programma 99.1 – Interdepartementale bestaansmiddelen

De minister brengt de beslissing van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 in herinnering om de personeelskredieten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG), die tot dan toe in eenzelfde budgettair artikel waren samengebracht, over de diverse departementen te verdelen. Op die manier werd een voorafspiegeling gemaakt van de autonomie die eigen is aan BBB en die de departementen en de diverse entiteiten in de toekomst op meerdere vlakken – dus niet enkel wat de personeelskredieten betreft – zullen genieten.

De weddebudgetten zijn nu uitgesplitst over de verschillende departementen: basisallocatie 11.20 tot en met 11.28. Maar de basisallocaties die een centrale opvolging vereisen (bijvoorbeeld basisallocatie 11.04 in verband met de startbanen) worden verder centraal gebudgetteerd.

Op het vlak van facilitaire dienstverlening wordt het beleid dat de voorbije jaren werd ontwikkeld, in 2006 verder gezet. De strikte budgettering van de facilitaire werkingsbudgetten zal de respectieve budgetbeheerders er toe noodzaken om doelmatig om te springen met de beschikbare middelen. Meer dan ooit is het de uitdaging om enerzijds de reguliere werkingskosten onder controle te houden en anderzijds de samendrukbare uitgaven tot het strikte minimum te beperken.

Inzake ICT staan voor het komende jaar veel projecten op stapel. De steeds toenemende informatisering vereist de inzet van een degelijke ICT-infrastructuur.

Een verdere uitbouw van e-government ondersteunende platformen is ook gepland, met de Vlaamse servicebus, de digitale handtekening en andere.

De minister bespreekt ten slotte de evolutie van de budgetten op de basisallocaties.

Het budget voor basisallocatie 12.1 (Algemene werkingskosten met uitsluiting van huurgelden, vorming en informatica) bedraagt 45,504 miljoen euro. De kredieten op deze basisallocatie zijn werkingsmiddelen bestemd voor alle diensten van het MVG.

Voor 2006 worden bijkomende middelen toegekend voor gratis woonwerkverkeer en de hospitalisatieverzekering. De bijkomende uitgaven voor abonnementen bedragen 778.000 euro. Daarnaast wordt het budget voor de hospitalisatieverzekering met 575.000 euro verhoogd om de meerkost van het nieuwe contract te dekken. Anderzijds wordt een gedeelte van de werkingsmiddelen getransfereerd naar Waterwegen en Zeekanaal (1.945.000 euro) en De Scheepvaart (177.000 euro) aangezien die entiteiten vanaf 2006 een aantal personeelsleden van het MVG overnemen.

Basisallocatie 12.39 betreft de werkingskosten informatica. Het aangepaste krediet 2005 vormt de vertrekbasis voor de bepaling van het vastleggingskrediet 2006 bij constant beleid. Ten opzichte van dat krediet worden geen substantiële vermeerderingen of verminderingen doorgevoerd, wel enkele louter technische aanpassingen. Het gesplitste vastleggingskrediet daalt van 70,9 miljoen euro naar 64 miljoen euro, waarbij de belangrijkste wijziging de overschrijving van 7 miljoen euro naar basisallocatie 74.06 voor investeringen in ICT betreft.

Voor basisallocatie 12.09 (Uitgaven in verband met Human Resources Management en Organisatieontwikkeling en Reorganisatiestudies) bedraagt het budget voor 2006 2.575.000 euro. In 2005 is een deel van het budget human resources onder meer gebruikt voor de meerkost van de hospitalisering. Maar er wordt voor human resources minder uitbesteding en meer insourcing gepland. De minister wil eigen personeel dat horizontaal, voor de diverse departementen, dienstverlenend kan optreden inzake human resources.

2. Toelichting bij de beleidsbrief Bestuurszaken

De minister vat het motief van de beleidsbrief als volgt samen: ‘Samen werken aan een kwaliteitsvolle

Vlaamse overheid’. Een kwaliteitsvolle overheid versterkt het vertrouwen van burgers en ondernemingen en is meteen ook zeer belangrijk voor de economische slagkracht van Vlaanderen. De minister zal investeren in dienstverlening aan de burgers en de ondernemingen en een modern personeelsbeleid voeren. Hij opteert voor een cultuur van samenwerking tussen politiek en administratie, van vrijheid en verantwoordelijkheid. Ambtenaren krijgen grote beleidsondersteunende en beleidsuitvoerende verantwoordelijkheid. Dat is de essentie van BBB.

Beter Bestuurlijk Beleid: van structuur naar cultuur

De BBB-structuur is inmiddels klaar. De twee ‘moederdecreten’ van 18 juli 2003 moesten op het terrein worden uitgewerkt. De minister benadrukt dat dit een gigantische operatie was: de grootste sinds het op gang brengen van de administratie. In de voorbije periode is de Vlaamse administratie volledig geherstructureerd, zodat men op 1 januari 2006 met de nieuwe structuren kan starten. Daarvoor zijn 14 belangrijke beslissingen genomen, die stapsgewijs de evolutie weergeven. Uiteraard gaat dit gepaard met het herdenken van bepaalde beheersmechanismen en een statutaire en juridische hervorming.

Eenmaal de structuur op de rails staat, begint een tweede uitdaging: van een structuur naar een cultuur gaan. Die cultuur zal bepalend zijn voor het al dan niet welslagen van de structuur. De minister opteert voor stabiliteit van de structuur: hij wil niets meer aan de grote lijnen veranderen. Men moet nu bewijzen dat het beleid inderdaad beter wordt voor de ambtenaar én voor de klant. Daarom moet men werken met een overkoepelend veranderingsmanagement, dat gericht is op voortdurend verbeteren, op klantgerichtheid, op samenwerken en op betrouwbaarheid. De bestaande kennis moet gedeeld worden. Iedereen moet hierbij betrokken worden. Het personeelsresultatenonderzoek zal voor 2006 minder vrijblijvend zijn dan in het verleden: het is een element waarover de leidende ambtenaren moeten rapporteren en dat de Vlaamse Regering moet analyseren.

De beheersovereenkomst is als sturingsinstrument essentieel om BBB te doen slagen. Ze moet een gepast evenwicht vinden tussen de primauteit van de politiek en de verantwoordelijkheid van de ambtenaar. Er komt een handleiding (sjabloon) voor de opmaak van een beheersovereenkomst. Er zullen generieke elementen opgemaakt worden die deel moeten uitmaken van alle beheersovereenkomsten. Er komt een ondersteunende cel beheersovereenkomsten die instaat voor de algemene infoverspreiding, voor het

optimaliseren van de handleiding, voor het uitbouwen van een netwerk beheersovereenkomst en voor interne consultancy.

Kwaliteit

Kwaliteit is een rode draad door het beleid van de minister. Hij wil de diverse entiteiten stimuleren om gebruikersbevragingen te houden. Daarvoor is al een gunning gebeurd. Tegelijk zal getest worden of een Vlaamse vertrouwensbarometer haalbaar en werkbaar is. Een Vlaamse vertrouwensbarometer meet hoe betrouwbaar en kwalitatief de Vlaamse overheid wordt ervaren door de gebruiker.

Het waardencharter zal de dominante waarden bevatten: betrouwbaarheid, klantgerichtheid, voortdurende verbetering en samenwerking. Het dienstverleningscharter garandeert standaarden van dienstverlening aan burger en onderneming. Daarvoor bestaan enkele buitenlandse modellen. Het Verenigd Koninkrijk beschikt al enige tijd over een justitieel dienstverleningscharter.

Managementontwikkeling en coaching zijn het derde belangrijke element. De kwaliteit van het leidinggeven en samenwerking zijn daarbij belangrijke aandachtspunten. Daarvoor zullen fora en werkseminaries georganiseerd worden (netwerking). Medewerkers met managementpotentieel zullen gecoacht worden. Ervaren medewerkers kunnen zo hun kennis en ervaring overdragen.

Vrouwen zijn goed vertegenwoordigd in het ambtenarenkorps, maar ondervertegenwoordigd in het midden- en topkader. Ze moeten gestimuleerd worden om managementfuncties uit te voeren. Het hiervoor reeds bestaande netwerk 'vlechtwerk' zal verder worden gestimuleerd.

Naast innovatie zijn een sterk management, overdracht van kennis, horizontale samenwerking en netwerking belangrijk. Bedrijven met zo'n cultuur en structuur halen betere resultaten. Een dergelijke cultuur moet gestimuleerd worden. Met het oog daarop wordt de innovatieprijs uitgewerkt in 2006. Die prijs belooft vernieuwende praktijken met een meerwaarde voor de klant en/of de overheid. Daarnaast zal interne kwaliteitszorg ondersteund worden. Entiteiten zullen gestimuleerd worden om kwaliteitslabels op te stellen. Het departement Bestuurszaken zal hiervoor het voorbeeld geven. Hun beheersovereenkomst zal een bepaling bevatten over het te behalen

kwaliteitslabel. Er komt een overkoepelende website over kwaliteitszorg bestemd voor de Vlaamse overheid, de lokale overheden en later eventueel ook voor de non-profitsector.

Integriteitszorg en deugdelijk bestuur

Integriteitszorg en deugdelijk bestuur zijn factoren die een weerslag hebben op het vertrouwen in de overheid. De uitwerking van het integriteitsbeleid is al begonnen. Klokkenluiders worden al beschermd. Op 28 januari 2005 werd daartoe een protocol ondertekend met de Vlaamse Ombudsdienst. In het personeelsbeleid werd een aantal waarden verankerd. De waarden worden overgenomen in de managementcodes, de functieprofielen en de HR-processen (vorming, aanwerving, selectieproeven en evaluatie). Integriteit zal voorts aandacht krijgen door middel van vorming, communicatie, vorming en discussie. Pas aangeworven ambtenaren krijgen bijvoorbeeld dilemmatraining.

Begin 2006 wordt een integriteitscoördinator aangesteld. Hij zal worden bijgestaan door een overlegcommissie integriteit. Er komt in elke entiteit een vertrouwenspersoon als eerste meldpunt. De deontologische code zal worden geactualiseerd en bijgeschaafd indien nodig. Omdat overheid en private sector steeds nader tot elkaar komen, zijn gedragscodes wenselijk. De minister verwijst naar de Antwerpse integriteitscommissie. De code zal ook van toepassing zijn op IVA's en EVA's. Integriteit wordt een belangrijk element in de vorming.

Deugdelijk bestuur en 'corporate governance' zijn belangrijke thema's in de maatschappij. Het bedrijfsleven volgt twee codes: de code-Lippens en de code-Buysse. Een taskforce deugdelijk bestuur zal de principes van deugdelijk bestuur bij de overheid uitwerken. In die taskforce zullen ambtenaren, academici en specialisten zitting hebben. Een belangrijk onderdeel van het deugdelijk bestuur is een transparante financiële vergoeding van de topambtenaren.

Vlaamse overheid als moderne werkgever

De Vlaamse overheid werkt volop aan een eengemaakt raamstatuut voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de wetenschappelijke instellingen en de VOI's. De werkzaamheden verlopen in twee fases. De eerste fase is zo goed als afgerond want het eengemaakte raamstatuut wacht alleen op de definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering.

Het is al principieel goedgekeurd. Over de tweede fase wordt eind 2005 beslist. De derde fase, waarin het geldelijke statuut wordt geregeld, komt daarna aan bod.

PLOEG wordt geëvalueerd en bijgestuurd. Het is de bedoeling tot meer maatwerk en individuele evaluatie te komen. PLOEG moet een instrument worden om individuele prestaties te stimuleren.

Er wordt sterk de nadruk gelegd op het bevorderen van de interne mobiliteit en de herplaatsing. Zo zijn bijvoorbeeld een honderdtal ambtenaren van de RAGO in overtal. Een moderne overheid moet zijn ambtenaren en medewerkers mobiliteit bezorgen. Medewerkers willen geregeld een nieuwe uitdaging. De overheid moet daarom horizontale mobiliteit mogelijk maken en stimuleren.

Het emancipatiebeleid en aandacht voor kansengroepen zijn belangrijke elementen. De monitoring van de kansengroepen is gebaseerd op vrijwillige registratie en streefcijfers. Er komen rendementsondersteuning en arbeidspostaanpassingen voor personen met een handicap. Er wordt gestreefd naar evenwicht tussen mannen en vrouwen in het midden- en topkader. 41 percent van de medewerkers zijn vrouwen. Slechts 20 percent van het lijnmanagement zijn vrouwen. Slechts 10 percent van het topmanagement zijn vrouwen. Er is beslist om bij gelijkwaardigheid van kandidaten voorrang te verlenen aan het ondervertegenwoordigde geslacht. Dat principe zal toegepast worden in de derde ronde van de herplaatsing van de topambtenaren. In die derde ronde kunnen externen solliciteren naar een plaats in het topmanagement.

In 2006 volgt een informatiemoment over 10 jaar OSGW-beleid. Daarbij wordt overgegaan van het weren van ongewenst gedrag naar het streven naar een positief arbeidsklimaat. Er wordt eveneens gestreefd naar een grotere beschikbaarheid van doventolken binnen het kader. Er zal onderzocht worden welke medewerkers gebarentaal spreken en welke medewerkers bereid zijn hiervoor een opleiding te volgen. Er is sedert 1 juli 2005 een actieplan voor stage- en werkervaringsplaatsen. In het kader van BBB is werk gemaakt van een budgetverdeling per entiteit voor startbanen. Goed scorende entiteiten zullen beloond worden.

Facilitair management en gebouwen

Op 22 juli 2005 en op 2 september 2005 nam de Vlaamse Regering belangrijke beslissingen over de

huisvestingsstrategie en het huisvestingsmigratieplan. Daarbij wordt sterk de nadruk gelegd op zuinig en bewust energiebeleid, zowel bij de levering als bij het gebruik. Er wordt gezocht naar alternatieven voor bijvoorbeeld airco. Er zijn engagementen genomen voor de integrale toegankelijkheid van gebouwen voor personen met een handicap. Alle gebouwen en projecten worden gescreend. Het is jammer genoeg niet mogelijk alle bestaande gebouwen aan te passen.

In het facilitair management wordt sterk de nadruk gelegd op een milieuvriendelijk en doelmatig beheerd wagenpark, een milieubewust afval- en aankoopbeleid en het ethisch aspect. Zuinigheid, doelmatigheid en efficiëntie blijven belangrijk.

Op 11 maart 2005 werd een nieuwe procedure ingevoerd voor het bouwmeesterschap, die conform is aan de wetgeving inzake overheidsopdrachten. De open oproep gebeurt op basis van een prijsvraag. De gunning gebeurt via onderhandelingen. Elk bouwmeesterschap heeft een eigen bouwmeester en eigen klemtonen. De volledige trajectbegeleiding wordt sterk benadrukt. Ruimtelijke omgeving en integrale kwaliteitszorg zijn belangrijke aspecten. Het wordt een enorme uitdaging om de visie van de Vlaamse overheid ingang te laten vinden in PPS-constructies.

ICT

Inzake ICT moet tele- en thuiswerken mogelijk gemaakt worden. De verouderde hardware wordt vervangen door ADSL. Tegen 1 september 2008 moet het nieuwe dienstverleningscontract voorbereid worden. Er wordt gezocht naar een oplossing voor het archiveren van e-mails. Op dit ogenblik heeft de Vlaamse overheid 7.500 gigabyte aan e-mails opgeslagen.

Inzake BBB bestaat de uitdaging erin het juiste evenwicht te vinden tussen autonomie enerzijds en eenheid en samenhang anderzijds.

Invulling en vrijwaring van de Vlaamse bevoegdheden

De Vlaamse overheid blijft streven naar autonomie in bestuurszaken. De Vlaamse overheid wil het administratieve en het geldelijke statuut van zijn personeel zelfstandig bepalen. De Vlaamse overheid streeft naar de uitbouw van een eigen statutaire wervingscapaciteit. Ten slotte wordt gestreefd naar een nieuwe eedformule voor Vlaamse overheidsmedewerkers.

3. Toelichting bij de Beleidsbrief Wetsmatiging en E-government

3.1 Wetgevingskwaliteit en administratieve vereenvoudiging

Inleiding

De minister stelt dat wetgevingskwaliteit, administratieve lastenverlaging en e-government hefbomen zijn voor vertrouwen en slagkracht. Het zijn instrumenten bedoeld om een bepaalde visie te ontwikkelen.

Aan de klanten en ondernemingen moet zo veel mogelijk rechtszekerheid worden geboden. Er wordt gestreefd naar minder regels, maar wel goede. De regels mogen geen dode letter blijven. Het besluitvormingsproces moet aangepast zijn aan de tijdgeest.

De Vlaamse overheid moet vertrouwen en rechtszekerheid bieden. Sleutelementen daarbij zijn wetgevingskwaliteit en administratieve vereenvoudiging. E-government is belangrijk in de kwaliteitsvolle dienstverlening.

Terugblik op het afgelopen jaar

Sedert 1 januari is men bezig met een volwassen RIA-instrumentarium en een compensatieregel. Vlaanderen volgt inzake RIA (Reguleringsimpactanalyse) de internationale evolutie: de zware RIA is vervangen door een lichtere versie. In heel Europa wordt naar proportionaliteit gestreefd. De compensatieregel wordt internationaal geroemd en krijgt weldra federaal navolging. Dankzij deze regel kunnen de lasten per beleidsdomein gemeten worden. Er is een actieplan 'Goede regels. Eenvoudige procedures' goedgekeurd. Het bevat 104 concrete acties. Het is een rollend actieplan. Nieuw is dat de minister samen met minister Keulen de brug wil slaan naar de lokale besturen. De lokale besturen worden uitgenodigd om vereenvoudigingsprojecten in te dienen. De Vlaamse administratie zal de lokale besturen steunen. Verticale samenwerking is een belangrijke bijkomende uitdaging. Van de 18 beleidsvoornemens uit de beleidsnota zijn er op dit ogenblik 13 in uitvoering.

Inzake instrumentarium – RIA en compensatieregel administratieve lasten – behoort Vlaanderen tot de Europese koplopers. Op dit ogenblik zijn al meer dan 200 medewerkers opgeleid. Er is een helpdesk voor de ambtenaren. Er is een wekelijkse controle van alle regelgevende besluiten.

Er is een duidelijke toename van de regelgevingskwaliteit. In het eerste kwartaal was nog 50 percent van de regelgevingsdossiers van goede kwaliteit. In het tweede kwartaal was dat 66 percent en in het derde 75 percent. Een regelgevingsdossier is kwalitatief in orde als het legistiek en taaladvies gevraagd werd en als de impacttoets (RIA) aan de minimale standaard voldoet.

De administratieve lasten worden op wetenschappelijke manier gemeten. Op elke bijkomende last wordt een prijs in euro geplakt. In de eerste jaarhelft was er een toename met 240.000 euro en een verlaging van 4.941.000 euro; dit gaf een positief saldo van 4,7 miljoen euro. In het derde kwartaal was er een toename met 667.000 euro en een afname van 1.280.000 euro. Er is dus in dat kwartaal een saldo van 612.000 euro.

De Vlaamse Regering heeft het actieplan goedgekeurd op 29 april 2005. Het is een permanent rollend actieplan. De dialoog met de lokale besturen wordt opgestart, onder meer via de organisatie van een colloquium 'Dialoog voor Vereenvoudiging'.

Klemtonen voor 2006

In 2006 volgt een bijkomende budgettaire inspanning van 500.000 euro bovenop de inspanningen die zo al geleverd worden in elk domein. De minister wil meer investeren in nieuwe beleidsoverschrijdende vereenvoudigingsprojecten. Hij wil ook de instrumenten verbeteren. De gebruiksvriendelijkheid en effectiviteit voor de doelgroepen moet verhogen in samenspraak met alle ministers en met het middenveld. Administratieve lasten moeten proactief gemeten worden. Dat zal niet zonder gevolg blijven voor de vereenvoudiging zelf.

De belangrijkste klemtonen voor 2006 zijn verder een duidelijke communicatie over de kwaliteit van de wetgeving, RIA, administratieve vereenvoudiging en omzetting van Europese richtlijnen. Er wordt ook op vraag van het middenveld gecommuniceerd per doelgroep en per beleidsdomein.

Er komt een thematisch meldpunt. Het federale Kafka-meldpunt bevat reeds belangrijke informatie voor Vlaanderen. Burgers, ondernemingen en lokale overheden zullen hun opmerkingen nu echter ook per thema kunnen melden. De minister verklaart dat per kwartaal minstens één nieuw thema wordt aangesneden. Er wordt gestart met de administratieve lasten bij het investeren in Vlaanderen.

Er wordt in samenwerking met de coördinatiecel Vlaams e-government volop gewerkt aan een

moderne formulierensite. Vlaamse formulieren worden doorgelicht op gebruiksvriendelijkheid, correct taalgebruik en administratieve overlast. Deze website moet einde dit jaar klaar zijn.

In 2006 wordt eveneens gestreefd naar verticale samenwerkingsverbanden met de lokale besturen, Europa en het Vlaams Parlement. Vlaamse parlementsleden, medewerkers en ambtenaren krijgen opleidingen.

Er komt per beleidsdomein een cel wetskwaliteit. In het kader van BBB is het belangrijk dat elk beleidsdomein verantwoordelijk handelt.

Er wordt gezocht naar alternatieven voor regelgeving. Daarover wordt een colloquium georganiseerd. De vraag moet gesteld worden of er voor elke doelstelling wel nieuwe regels nodig zijn.

Op vraag van het middenveld wordt gewerkt met een regelgevingsagenda. Dat zal de coördinatie verbeteren. Het zal voor de sectoren makkelijker zijn om te volgen waarmee de overheid bezig is.

3.2 *E-government*

Op het vlak van e-government scoort Vlaanderen met zijn frontoffice heel goed. De Vlaamse backoffice loopt wel achter op die van de Waalse en de federale overheid. De integratie via de infolijn verloopt goed. Er kan op allerlei manieren gecommuniceerd worden. Ook de dispatching verloopt goed maar de achterliggende processen moeten beter.

Coördinatiecel Vlaams E-government

Op 8 april 2005 werd de coördinatiecel Vlaams E-government opgericht. De nadruk ligt op de uitbouw van een generiek dienstenaanbod met het oog op een betere backoffice van de Vlaamse overheid. Belangrijk daarbij zijn infrastructuur, standaarden en richtlijnen en samenwerking.

Visie en principes Vlaams e-government

De visie en principes van het Vlaams e-government zijn ten eerste toegankelijk en vraaggestuurd werken. Dat betekent: laagdrempelig, via meerdere kanalen en afgestemd op echte behoeften van burger en bedrijf. Er wordt samengewerkt met de Vlaamse Infolijn.

Andere principes zijn vereenvoudiging, integratie en veiligheid. Belangrijk daarbij zijn de privacy, security

en identificatie en authenticatie door middel van de eID.

Klemtonen in 2006

De klemtonen inzake e-government voor 2006 zijn vereenvoudiging en integratie. Vereenvoudiging houdt in dat de overheid gegevens maar één keer opvraagt. Het overheidsmotief moet worden: ‘Vraag niet wat je al weet’. Dat zal een enorme inspanning vergen. Zo moet er gewerkt worden met een Vlaams integratieplatform. Daarvoor is niet alleen infrastructuur nodig. Men zal gegevensbronnen open moeten stellen. Werkgroepen moeten gegevensstromen in kaart brengen. Ze zullen daarbij met prioriteiten moeten werken.

Integratie betekent dat de overheid moet samenwerken. Er wordt gestreefd naar cofinanciering van zogenaamde VIP-projecten (Vlaams Integratie Platform). Dat zijn projecten voor burger en/of bedrijf die gebruik maken van generieke componenten, met aandacht voor administratieve vereenvoudiging, en waarbij er samenwerking is met andere entiteiten en afstemming gebeurt tussen front- en backoffice.

In 2005 zijn een aantal belangrijke projecten goedgekeurd. De VDAB-bedrijvendatabank is gekoppeld aan VKBO. Er is de ondernemingsfoto. Het aanvraagformulier kinderbijslag voor +18-jarigen is afgeschaft. Er zijn voorts de digitale subsidie-inventaris voor de ondernemer, de premiezoeker bij Bouwen en Wonen en het beheer van de perceelsgebonden data.

In 2006 wordt een nieuwe oproep voor VIP-projecten gelanceerd. Daarvoor is een budget van 1 miljoen euro beschikbaar.

Andere klemtonen voor 2006 zijn de projecten ter ondersteuning van een betere interne werking. De Vlaamse Regering besliste op 22 juli 2005 om te evolveren naar e-regeren. Dat is een heel omvattend project. De besluitvorming van de Vlaamse Regering zal volledig elektronisch verlopen. Dat moet leiden tot een daling van het aantal kopies met 3 miljoen stuks. Adviesraden zullen automatisch vernemen wanneer een document klaar is. Dat project moet het hele proces versnellen.

Er zal worden samengewerkt met de kenniscel Wetsmatiging aan goede elektronische formulieren. Het is de bedoeling dat deze formulieren online ingevuld worden.

Naast ambtelijke en politieke steun is samenwerking essentieel. Het is de ambitie om inzake e-government samen te werken met de lokale besturen. De minister is ervan overtuigd dat veel tijd en papier bespaard kan worden door alle processen die opgestart worden door de lokale besturen te digitaliseren. Het zou de efficiëntie bovendien verhogen. Om tot dergelijke interbestuurlijke samenwerking te komen is een kaderdecreet nodig. Samen met minister Keulen maakt de minister daar werk van. Er wordt eveneens gestreefd naar samenwerking met de federale overheid, de andere gemeenschappen en gewesten en de Europese Unie.

Budget

Het budget wordt opgetrokken van 2.628.000 euro naar 3.860.000 euro. De prioriteiten zijn de uitbouw van een Vlaams Integratieplatform, het opzetten van kruispuntbanken en het cofinancieren van bevoegdheidsoverschrijdende VIP-projecten.

II. BESPREKING

1. Tussenkost van de heer Marnic De Meulemeester

Volgens de heer *Marnic De Meulemeester* gaat de minister in beide beleidsbrieven uit van twee belangrijke doelstellingen en uitgangspunten die hij ten volle kan onderschrijven: een beter beleid voor de ambtenaren en een betere kwaliteitsvolle dienstverlening.

Voor wat de beleidsbrief Bestuurszaken betreft, zijn een aantal initiatieven en handelingen aangekondigd die vorig jaar al besproken zijn, maar die nu concreter worden. Zo zal een beheersovereenkomst met de verzelfstandigde agentschappen worden afgesloten. De werkbaarheid van een Vlaamse vertrouwensbarometer zal worden uitgetest. Er zullen ontmoetingen met het topmanagement georganiseerd worden, ook via werkseminaries. Er zal gestart worden met de voorbereiding van een strategisch managementontwikkelingsprogramma. Een algemene deontologische code voor de Vlaamse overheid zal worden ontwikkeld. De Vlaamse overheid zal een taskforce 'deugdelijk bestuur' oprichten. Belangrijk is ook dat in het kader van de communautaire onderhandelingen met de federale regering in 2007 op het vlak van bestuurszaken een concrete eisenbundel zal worden voorgelegd. Zo moet Vlaanderen bevoegd worden om autonoom het administratieve geldelijke statuut van het personeel te bepalen, regels te bepalen met betrekking tot het syndicaal statuut en de pensione-

ring wegens ziekte van de vastbenoemde ambtenaren, en om een eigen statutaire wervingscapaciteit uit te bouwen.

De heer De Meulemeester heeft ook een aantal vragen bij de beleidsbrief. Welke generieke elementen zullen er in de diverse beheersovereenkomsten met de IVA's en de EVA's opgenomen worden? Hoe situeert de minister de nog in te stellen vertrouwensbarometer in het geheel van het Beter Bestuurlijk Beleid? Welke elementen zullen deel uitmaken van de deontologische code voor de Vlaamse overheid? Wordt er dienaangaande ook naar het buitenland gekeken? Hoe verlopen de syndicale onderhandelingen met het personeel van de ministeries en de VOI's? Wat zijn de mogelijke pijnpunten waarover nog een beslissing moet worden genomen?

De heer De Meulemeester is zeer tevreden dat er voor wetsmatiging een meldpunt per thema komt. Hij vraagt wat de echte pijnpunten en prioriteiten inzake administratieve vereenvoudiging zijn. Hij zelf krijgt de meeste klachten over administratieve rompslomp uit de horecasector.

2. Tussenkost van mevrouw Linda Vissers

Mevrouw *Linda Vissers* vindt het van wezenlijk belang dat het personeelsbeleid gewaarborgd wordt door continuïteit. De ambtenaren zijn immers de ruggengraat van het bestuurlijk bestel. 'Matig regelen' is beter dan een te grote reguleringsdrift. De administratie moet voldoende vertrouwen krijgen: zij mag niet het slachtoffer worden van een onstuitbare vernieuwingsprofilering op het gebied van personeelsbeleid.

Mevrouw Vissers vindt het positief dat de minister middelen aanreikt voor het voeren van een modern en adequaat personeelsbeleid. Zij denkt daarbij aan het nemen van verantwoordelijkheid én het afleggen van verantwoording als cultuurhouding – met als instrument de beheersovereenkomst – en het operationeel maken van de BBB-structuur.

In het verleden had Vlaams Belang bedenkingen bij de vereenvoudiging van de overheidsstructuur. De fractie had meer bepaald vragen bij de oprichting van de verzelfstandigde overheidsinstellingen, de IVA's en de EVA's. Met een – op zich verdienstelijke – bedrijfs-economische logica trekken zij het beleid op het terrein naar zich toe.

Het Vlaams Parlement heeft intussen de IVA's en de EVA's decretaal onomkeerbaar gemaakt. Vlaams Belang betreurt dat de verzelfstandiging van overheidsagentschappen zich niet beperkt heeft tot IVA's met rechtspersoonlijkheid. Door de publiekrechtelijk vormgegeven EVA's wordt de ambtelijke verstrengeling nog complexer dan voorheen.

Vlaams Belang wil niet dat het 'primaat van de politiek' een hypotheek legt op de depolitisering. De continuïteit van de werking van de overheidsdiensten mag in de toekomst niet afhankelijk gemaakt worden van een politieke legislatuur. De IVA's en de EVA's moeten in ieder geval het principe van 'de juiste persoon op de juiste plaats' blijven hanteren. Mevrouw Vissers hoopt dan ook dat een fase van stabiliteit van de overheidsstructuren aanbreekt.

De minister merkte in de vorige beleidsnota 'Bouwen op Vertrouwen' op dat er te gemakkelijk een beroep werd gedaan op externe knowhow. Dat leidde volgens mevrouw Vissers tot een kennisdeficit van de ambtenaar die er zich niet bij betrokken voelde. Het stemt Vlaams Belang tevreden dat de minister de aanwezige kennis wil opwaarderen en externe consultancy tot een minimum wil beperken. De fractie rekent erop dat de minister in de toekomst dus alleen externe consultancy zal raadplegen indien blijkt dat binnen de overheid echt niet de vereiste kennis en capaciteiten aanwezig zijn.

Van grote impact zal het migratiebesluit van 20 mei 2005 zijn, waarbij het personeel vanuit de huidige structuur over zal gaan naar een totaal nieuwe structuur. Maar deze nieuwe structuur is voor Vlaams Belang geen waarborg voor een betere dienstverlening. BBB biedt daartoe wel mogelijkheden op voorwaarde dat objectiviteit, rationaliteit en transparantie gegarandeerd worden en politieke compromissen geweerd.

In 2006 zal opnieuw een personeelsresultatenonderzoekbevraging gehouden worden. Welke criteria worden gehanteerd om het totaalbeeld van deze bevraging te analyseren? De Vlaamse overheid hoopt blijkbaar kwaliteit te verankeren in de dienstverlening. Functioneringsgesprekken, evaluaties en personeelsbevragingen geven al een beeld van de wijze waarop de ambtenaar dit denkt te verwezenlijken.

Vlaams Belang vindt het ook belangrijk te weten wat de klant denkt over de dienstverlening. Mevrouw

Vissers wil dan ook graag weten welke resultaten de klantentevredenheidsonderzoeken al hebben opgeleverd. De spreker wil ook meer toelichting over de innovatieprijs die de minister in het leven wil roepen als waardering voor het uitdenken, uitwerken en realiseren van vernieuwende praktijken.

Vlaams Belang is tevreden dat het personeelsbestand niet wordt afgebouwd, zoals vorig jaar nog werd gevreesd. Er wordt een status quo behouden in de voltijdse eenheden en het personeelsbudget, hetgeen voor het personeel een verademing moet zijn. De minister verwijst naar onderhandelingen die volgend jaar zullen gevoerd worden met de vakbonden voor het afsluiten van een nieuw sectoraal akkoord. Hoe denkt hij over het nemen van maatregelen met het oog op een doorgedreven leeftijdsbewust personeelsbeleid?

Mevrouw Vissers heeft bedenkingen over de invulling en de vrijwaring van de Vlaamse bevoegdheden. De federale overheid houdt volgens haar niet altijd rekening met de belangen van de gemeenschappen en de gewesten over de materies die de Vlaamse overheidsadministratie aanbelangen. De minister heeft in dat verband verwezen naar het voorstel tot invoering van een extra heffing op het vakantiegeld en naar het probleem van de zogenaamde 'responsabiliseringsbijdrage'. Autonomie in bestuurszaken is en blijft voor Vlaanderen een absolute vereiste om zijn overheidsapparaat volledig zelfstandig uit te bouwen. Vlaanderen moet bevoegd worden om autonoom het administratief en geldelijk statuut van het personeel te bepalen. Vlaams Belang verwacht dat hiervoor de nodige wettelijke middelen worden aangereikt. Het communautaire element blijft hierin een rol spelen. Het comptabiliteitsdecreet werd teruggeschroefd omdat dit een te moderne manier van budgetteren inhield waarmee het federale niveau onmogelijk gelijke tred kon houden.

Ten slotte dringt Vlaams Belang er op aan dat werk gemaakt wordt van een eigen Vlaamse statutaire wervingscapaciteit. De bijzondere wet op de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 dient daarvoor federaal te worden hervormd. Het Belgisch niveau mag het Vlaamse niet langer hypothekeren. De werving van Vlaams personeel dient te gebeuren door eigen instellingen en losgekoppeld te worden van het Vast Secretariaat voor werving van het Rijkspersoneel. Mevrouw Vissers wil graag weten welke resultaten het overleg tussen de federale overheid en de Vlaamse overheid heeft opgeleverd. Vlaams Belang

eist de schrapping van het artikel 87, paragraaf 2, van de BWHI bij een volgende staatshervorming.

3. Tussenkost van mevrouw Marleen Vanderpoorten

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* merkt op dat de minister op pagina 8 van zijn beleidsbrief inzake de voorbereiding van BBB spreekt over “het voorbije anderhalf jaar”. Volgens haar is die voorbereiding al wel wat langer aan de gang.

De spreker wil weten of het statuut van de Vlaamse overheid volledig zal eengemaakt zijn tegen eind 2005. De minister had het immers over drie fasen.

Mevrouw Vanderpoorten is het met de minister eens dat het evaluatiesysteem van de Vlaamse Gemeenschap aan opfrissing toe is. Een van de pijnpunten is dat de evaluatie jaarlijks gebeurt, waardoor ze veel tijd, geld en energie opsloopt. De spreker pleit voor een meer pragmatische instelling ter zake. Acht de minister een verandering in de nabije toekomst mogelijk?

Er wordt al lang gesproken over de noodzaak om meer vrouwen in topfuncties te krijgen. De inspanning die de minister wil doen om bij gelijke kwalificatie de voorkeur te geven aan de ondervertegenwoordigde groep, vindt mevrouw Vanderpoorten een goed spoor. Maar men moet natuurlijk kandidaten hebben. Is er al onderzoek gedaan naar vrouwen in topfuncties binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of plant men dat nog?

De VLD is zeer tevreden met de Vlaamse en de federale inspanningen voor wetsmatiging. Merkt de minister ter zake een verschil tussen de diverse beleidsdomeinen? Een deel van de vooruitgang is volgens mevrouw Vanderpoorten afhankelijk van de samenwerking met andere instanties. Welke ervaring heeft de minister op dat vlak? Plant hij daarover ook acties?

4. Tussenkost van de heer Norbert De Batselier

De heer *Norbert De Batselier*, commissievoorzitter, vindt het zeer belangrijk dat de doelstellingen van decreten en besluiten zo efficiënt mogelijk bereikt worden. Dat staat trouwens in het regeerakkoord. De spreker stelt vast dat een aantal nieuwe decreten, die basisdecreten zijn voor de Vlaamse structuur, al

te snel moeten worden afgehandeld. Hebben die wel allemaal een reguleringsimpactanalyse (RIA) ondergaan?

Het migratiebesluit van 20 mei 2005 is volgens de heer De Batselier zeer belangrijk. Te oordelen naar de inhoud van dat besluit, lijkt het herplaatsingsorgaan te werken met zeer objectieve parameters, met name: competenties van het personeelslid en de behoefte van de dienst. Kan de minister garanties inbouwen dat een en ander inderdaad op een objectieve manier gebeurt en de wederdienstverlening wel degelijk de leidraad is?

Inzake de toewijzing van topmandaten binnen de Vlaamse overheid zijn een aantal fasen geregeld in de artikelen 38 tot 41 van het kaderdecreet. Rest de fase van de nog overblijvende topfuncties, die wellicht begin 2006 wordt gestart. Gaat men die tekorten invullen op basis van duidelijk moeilijke examens, zoals dat voor sommigen het geval is maar bij anderen dan weer niet hoeft? Hoe zal men dat bepalen en wie doet dat: de Vlaamse Regering of de betrokken minister? Geldt dat alleen voor het departement of voor alle VOI's? De spreker vreest voor mogelijke politieke invullingen.

De heer De Batselier heeft nog een vraag over de weging van de functies. Een syndicaal blad beweert dat de indeling van de functies in vier categorieën is gebeurd door een adviseur inzake human resources van een grote financiële instelling. Op welke basis heeft hij die indeling kunnen maken? Is die te controleren? Het personeel en het budget zijn gemakkelijk te meten parameters, maar het risico lijkt de voorzitter moeilijk meetbaar. Hij wil daarom weten hoe een risico precies wordt omschreven.

In de beleidsbrief leest de spreker op bladzijde 16: “Met het oog op het vaststellen van de eigenlijke verloning wordt een benchmarkstudie uitgevoerd in de loop van 2006.” Waarover gaat die studie? Gaat men die uitbesteden aan mensen die daarvoor de nodige expertise hebben?

De heer De Batselier is blij dat de regering ervoor gekozen heeft met beheersovereenkomsten te werken. Het enige wat hem ter zake zorgen baart, is de controlemogelijkheid van het parlement: zal dat enkel ex-post kunnen controleren wat tussen een topambtenaar en de minister is vastgelegd?

5. Repliek van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

De *minister* antwoordt dat hij nog volop bezig is met de generieke elementen uit de beheersovereenkomst. Een aantal elementen is van belang voor elke organisatie. Deze elementen houden verband met de budgettaire beheersing van de organisatie, ICT, e-government, integriteit, HRM, administratieve vereenvoudiging enzovoort.

De huidige deontologische code geldt nu alleen voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, maar zal worden uitgebreid tot de volledige Vlaamse overheid. Ze bevat bepalingen over waarden en deontologie maar ook aandachtspunten over integriteit. Voorbeelden daarvan zijn de relatie met de private sector, relatiegeschenken, aankoopbeheer enzovoort. De integriteitscoördinator en de overlegcommissie zullen hierbij betrokken worden.

De syndicale onderhandelingen zijn gestart in oktober 2005. Het voornaamste knelpunt is dat gewerkt wordt met een budgettaire enveloppe. In oktober zijn de eisen voorgelegd. Belangrijke elementen daarin zijn de herwaardering van het middenkader, de expertenloopbaan en het hervormen van het PLOEG-systeem. De minister wil nu niet in detail ingaan op deze vraag.

De minister dankt de heer De Meulemeester voor zijn steun voor de thematische aanpak van de wetsmatiging. De minister haalt het voorbeeld aan van het beleidsdomein Toerisme. Belangrijke problemen hebben te maken met leefmilieu en ruimtelijke ordening. Er is ook een belangrijke administratieve last als gevolg van een federale bepaling. De politiefiches moeten nog steeds manueel ingevuld worden. De minister heeft dat op federaal vlak aangekaart. Hij plant een initiatief om dit anachronisme weg te werken.

Het Beter Bestuurlijk Beleid is op 18 juli 2003 goedgekeurd door het Vlaams Parlement. De minister beaamt dat elk systeem voor- en nadelen heeft. Het systeem heeft zijn waarde echter al bewezen in een aantal gevallen. Het komt er nu op aan werk te maken van een samenwerkingscultuur, van kennisopbouw, goed management en personeelsbeleid. Hij deelt de vrees van mevrouw Vissers over politisering

niet. BBB zorgt ervoor dat de juiste persoon op de juiste plaats terecht komt. De criteria daarvoor zijn vastgelegd in het besluit.

Minister Bourgeois legt net zoals mevrouw Vissers de nadruk op interne knowhow. De Vlaamse overheid heeft in het verleden essentiële kennis uitbesteed. Vlaanderen moet echter over een ambtenarenapparaat beschikken dat in staat is alle instrumenten zelf te besturen. Daar mag alleen van worden afgeweken wanneer het om gespecialiseerde kennis gaat. In zijn HR-beleid streeft de minister naar een interne cel die horizontaal diensten kan aanleveren voor alle IVA's, EVA's en ministeries.

Het personeelsresultatenonderzoek gaat om een onderzoek bij het personeel over de tevredenheid in brede zin. Over de dienstverlening zelf zijn klantentevredenheidsonderzoeken uitgevoerd. De minister zal de resultaten daarvan schriftelijk meedelen.

Het personeelsbestand van de Vlaamse overheid wordt niet afgebouwd. De minister benadrukt het belang van interne mobiliteit. Hij zal daar ook tijdens het syndicale overleg sterk de nadruk op leggen. Er zijn afdelingen waar te weinig mensen zijn. Er zijn afdelingen met te veel mensen. Dat kan op basis van objectieve gegevens aangetoond worden. Die mensen zouden een nieuwe functie of taak moeten krijgen.

De minister is ook begaan met het leeftijdsaspect. De uitstapregeling bestaat niet meer. Er is in de onderhandelingen wel aandacht voor loopbaanuitgroei en coaching. Ervaren werknemers moeten hun kennis kunnen overdragen op nieuwe werknemers. Nieuwe werknemers hoeven zo niet van nul af aan te herbeginnen.

Het aanstaande comptabiliteitsdecreet staat volgens de minister los van het communautaire. De Vlaamse Regering heeft de federale overheid duidelijk gesteld dat de responsabiliseringsbijdrage en de pensioenbijdrage onmogelijk zijn. Daar is men op ingegaan. Over alle andere aspecten dient onderhandeld te worden in 2007. De Vlaamse Regering stelt op dit ogenblik een dossier samen.

De minister stelt dat het kaderdecreet BBB is goedgekeurd in 2003. Daaraan is heel wat beleidsvoorbereidend werk voorafgegaan. De decreten zijn gedurende anderhalf jaar in stilte uitgevoerd. De Vlaamse

overheid is klaar voor de omschakeling op 1 januari 2006.

De eerste fase van de statutaire gelijkschakeling is principieel goedgekeurd. Eind dit jaar volgt de definitieve goedkeuring. Er is nog geen goedkeuring voor het geldelijke aspect en voor de administratieve loopbaan. De Vlaamse Regering zal daarover voor het einde van 2005 principieel beslissen. Begin 2006 volgt de definitieve goedkeuring. Afhankelijk van het sectorale akkoord zullen achteraf het middenkader en de expertenloopbaan geregeld worden.

De minister is het er mee eens dat het PLOEG-systeem aan evaluatie toe is. Er kruipt veel tijd en energie in. De prijs ervan is vrij hoog in verhouding tot de output. Het PLOEG-systeem zal aan bod komen in het syndicale overleg.

De genderneutraliteit van aanwervingen is onderzocht. Er worden seminaries georganiseerd om vrouwen te stimuleren zich kandidaat te stellen voor het midden- en het topkader. De relatie tussen arbeid, gezin en vrije tijd speelt een grote rol in de beslissing om te solliciteren. Voortaan zal bij gelijke beoordeling voorrang gegeven worden aan de ondervertegenwoordigde groep. Er komt een oproep opdat zoveel mogelijk vrouwen deelnemen aan de derde ronde. Minister Bourgeois benadrukt dat dit een zaak wordt voor de middellange en de lange termijn.

Alle beleidsdomeinen hebben wetmatigingsprojecten ingediend. De kwaliteit van die projecten is niet gelijkwaardig. In een aantal departementen is de impact van Europa groot. De departementen Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening moeten vaak heel gedetailleerde Europese richtlijnen omzetten. Er zijn al opleidingen georganiseerd. De kwaliteit staat niet steeds op punt. De bereidheid om samen te werken binnen de Vlaamse overheid en met andere instanties is er wel. Er wordt bijvoorbeeld samengewerkt met het federale niveau aan een verlaging van de administratieve lasten voor de landbouw. De lokale besturen worden begeleid en zullen in een latere fase betrokken worden bij samenwerkingsprojecten inzake e-government.

De minister verklaart dat alle ontwerpen van decreet worden onderworpen aan een reguleringsimpactanalyse. De RIA wordt uitgevoerd tussen de principiële en de definitieve goedkeuring. De adviesprocedure loopt gewoon door.

Het migratiebesluit gaat uit van een drievoudige cascade. Het grote principe is dat een persoon zijn functie volgt in het BBB. Een ambtenaar met een uitvoerende taak volgt zijn taak naar het agentschap verantwoordelijk voor het uitvoerende beleid. De overkoepelende beleidsraad zal een beslissing nemen over ambtenaren die een taak verrichten die zowel beleidsvoorbereidend als beleidsuitvoerend is. Daarbij wordt rekening gehouden met de criteria opgesomd in het besluit. Voor de kleine groep ambtenaren voor wie geen oplossing wordt gevonden, zal het herplaatsingsorgaan optreden. In die gevallen zal naar individuele oplossingen gezocht worden. De minister benadrukt dat er geen ontslagen zullen vallen in deze operatie.

Het besluit voor de selectieronde voor topambtenaren werd genomen op 17 juni 2005. Het besluit bevat de criteria en de procedure voor het vastleggen van het competentieprofiel. De selectie zal gebaseerd zijn op de criteria. Het Vlaams selectiecentrum voor overheidspersoneel zal bemiddelen. De EVA Selectie en recruiting – de opvolger van Jobpunt Vlaanderen – zal selecteren. Er kan een beroep gedaan worden op een selectiebureau. Het is de Vlaamse Regering die uiteindelijk zal benoemen. Voor een aantal EVA's beslist de raad van bestuur.

De heer *Norbert De Batselier* vraagt of er tijdens de derde selectieronde grondige examens georganiseerd zullen worden.

De *minister* antwoordt dat Jobpunt Vlaanderen examens en proeven zal organiseren om tot een shortlist van kandidaten te komen. De benoemende instantie zal op basis van deze lijst en een ultiem gesprek beslissen.

De minister beaamt dat er in de pers beroering is ontstaan over de weging van de topfuncties. Hij benadrukt evenwel dat niemand de weging betwist. De weging is gebaseerd op twee premisses: een indeling in vier categorieën en een functiebeschrijving. De functiebeschrijving is opgemaakt door de transitieverantwoordelijken en werd gevalideerd door de bevoegde minister. Het wegingscomité heeft vervolgens de weging uitgevoerd aan de hand van objectieve criteria. In een eerste fase heeft iedereen afzonderlijk een individuele weging uitgevoerd. Die individuele beoordelingen werden vervolgens met elkaar vergeleken. Aan de hand daarvan werden criteria opgemaakt. Achteraf heeft een aantal mensen gezegd dat

de functiebeschrijving niet nauwkeurig genoeg was. De Vlaamse Regering heeft beslist de weging volledig over te nemen. De risico's die meespeelden zijn personeel, budget, beleidsimpact enzovoort.

In de loop van 2006 wordt een benchmark uitgevoerd op vraag van de topambtenaren. Het wordt een vergelijking met het buitenland en met de federale administratie. Dat zal in principe gebeuren door de cel Beloningsbeleid en onder toezicht van de wegingscommissie. Er zullen extern gegevens opgevraagd moeten worden. De minister gaat ervan uit dat de cel Beloningsbeleid tot een voorstel moet kunnen komen.

De beheersovereenkomsten moeten volgens artikel 14, §2, van het kaderdecreet voor de ondertekening ervan door de Vlaamse Regering megedeeld worden aan het Vlaams Parlement. Het Vlaams Parlement heeft één maand om de beheersovereenkomst te toetsen aan de doelstellingen van de goedgekeurde beleidsnota. Minister Bourgeois is van oordeel dat het in een volwassen politieke cultuur mogelijk moet zijn dat de voorgestelde beheersovereenkomst wordt verworpen.

De heer *Norbert De Batselier* vraagt afsluitend of de deontologische code voor ambtenaren ook geldt voor kabinetsmedewerkers. Als een kabinetsmedewerker een ambtenaar een onwettelijke vraag stelt, mag die ambtenaar die vraag niet uitvoeren. De ambtenaar mag niet op de vraag ingaan wegens de deontologische code. De vraag is of de kabinetsmedewerker die vraag mag stellen. De verantwoordelijkheid ligt bij de ambtenaar als er van de vraag niets op papier staat. De kabinetsmedewerker ligt echter aan de oorsprong ervan.

De *minister* deelt die bezorgdheid. Hij stelt dat het integriteitsbeleid ook voor kabinetsmedewerkers geldt. De deontologische code geldt voor ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, en voor personeel van EVA's en IVA's. Hij is het met de commissievoorzitter eens dat de deontologische code ook voor de kabinetten zou moeten gelden.

III. INDICATIEVE STEMMING

Het aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006 (bevoegdheid Bestuurszaken van

minister Bourgeois) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

DEEL 2 :

BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER MARINO KEULEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

1. Toelichting bij het ontwerp van uitgavenbegroting 2006

De *minister* stelt dat de begroting Binnenlandse Aangelegenheden goed is voor 10% van de Vlaamse begroting. Het is na de departementen Onderwijs en Welzijn budgettair het zwaarste departement. Het Gemeentefonds maakt 89% van de begroting uit, het Provinciefonds 4%, het Stedenfonds 6%, en de overige beleidskredieten 1%. De marges om eigen accenten te leggen zijn dus beperkt.

De begroting 2006 bevat een bedrag aan beleidskredieten van 1.798.457.000 euro, verdeeld over de volgende vijf belangrijke uitgavenpakketten.

Lokale financiën

Het Gemeentefonds krijgt 1.706.763.000 euro. Dat is een stijging met 3,5%, of een toename met 57.717.000 euro. Het Provinciefonds krijgt 77.811.000 euro. Dat is een stijging met 2,52% of 1.913.000 euro. Het is de bedoeling om de groeivoet van het Provinciefonds op te trekken tot 3,5%. Dat laatste zal ten vroegste in 2007 gebeuren.

Verkiezingen

Voor de verkiezingen van de lokale en provinciebesturen is 7.000.000 euro ingeschreven. Bij dat bedrag moet men het bedrag dat in de begroting 2005 was ingeschreven – 4.500.000 euro – optellen. Het totaal is dus 11.500.000 euro. Het federale niveau betaalt daarvan 1.355.000 euro terug.

Vorming mandatarissen en ambtenaren lokale besturen en provincies

Op basisallocatie 33.02 is 384.000 euro ingeschreven voor subsidies voor managementopleidingen voor

mandatarissen en topambtenaren. Op basisallocatie 43.03 staan subsidies voor ambtenarenvorming via provinciale bestuurscholen en vormingsinstellingen. Daarvoor wordt 372.000 euro opzijgezet. Het gaat in dat laatste geval om cursussen die over een heel jaar, week in week uit, worden gedoceerd ten behoeve van vooral ambtenaren.

Subsidiëring specifieke investeringen

Er zijn een aantal specifieke investeringskredieten voor in totaal 5.291.000 euro. Voor de bouw van crematoria (basisallocatie 51.03) is er 1.070.000 euro uitgetrokken. Voor werken aan niet-beschermd patrimonium van de erkende erediensten is er 3.755.000 euro vrijgemaakt. Voor werken aan ontmoetingscentra voor verenigingen van vrijzinnigen (basisallocatie 63.09) is er 466.000 euro ingeschreven.

Werking, ondersteuning en communicatie administratie Binnenlandse Aangelegenheden

Hieronder vallen zes basisallocaties. Basisallocatie 12.01 (werkingskosten administratie) verwijst onder meer naar studiedagen en erelonen van advocaten die voor de Vlaamse Regering pleiten bij de Raad van State. Daarvoor is 305.000 euro beschikbaar.

Bij basisallocatie 12.03 (communicatie) gaat het bijvoorbeeld om de drukkosten voor brochures. Als het parlement nieuwe decreten goedkeurt, dan moeten de geïnteresseerden daarover worden geïnformeerd via, onder andere, brochures. Daarvoor is 84.000 euro beschikbaar.

In basisallocatie 12.20 (studiekosten) werd 268.000 euro ingeschreven. Het gaat bijvoorbeeld om kosten voor juridisch advies bij het voorbereiden van decretaal werk.

Basisallocatie 12.39 (dossieropvolgingssysteem administratie) heeft betrekking op een soort softwarepakket. Dossiers die van de provinciale afdelingen van ABA komen, kunnen door iedereen worden gevolgd. Daardoor ontstaat er een uniformiteit bij de standpuntbepaling. In de begroting is hiervoor 30.000 euro ingeschreven.

Basisallocatie 33.01 (subsidies voor participaties in initiatieven binnenlands bestuur) heeft betrekking op de toelagen die men geeft aan bijvoorbeeld de federatie van gemeentesecretarissen, de Vlaamse lokale ontvangers, de vereniging van Vlaamse OCMW-

secretarissen, de kosten voor initiatieven van de VVSG enzovoort. Die zijn begroot op 74.000 euro.

Basisallocatie 33.50 (subsidies steunpunt bestuurlijke organisatie Vlaanderen) wordt begroot op 75.000 euro. Samen met ABA en Abafim is het steunpunt bezig met het onderzoek naar de selectiviteit van de onroerende voorheffing.

2. Toelichting bij de beleidsbrief Binnenlands Bestuur

Gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2006

De minister verwijst vooreerst naar het ontwerp van kiesdecreet dat op 10 november 2005 bij het parlement werd ingediend. Blikvangers in het kiesdecreet zijn de neutraliteit van de lijststem, de pariteit man/vrouw, langere openingsuren voor de stembureaus, de aanpassing van de lay-out van het stembiljet, de oprichting van een administratief rechtscollege voor de verkiezingsgeschillen.

Ingevolge de Lambermontakkoorden van 2001 zijn de gewesten voor het eerst verantwoordelijk voor de praktische organisatie van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen op 8 oktober 2006. Dat is een grote uitdaging, want alles moet vlot verlopen. Men heeft een samenwerkingsakkoord gesloten met de federale regering. Het is uiteraard de bedoeling de computersystemen niet alleen te gebruiken voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen, maar ook voor de verkiezingen van Kamer en Senaat in 2007. Men heeft die systemen daarom laten upgraden.

De organisatie van de verkiezingen van 8 oktober 2006 in Vlaanderen kost 11,5 miljoen euro. Een deel daarvan stond al vorig jaar op de begroting, maar het grootste deel is voor dit jaar in de begroting ingeschreven. Een groot gedeelte van dat budget gaat naar het upgraden van de computerinfrastructuur, voornamelijk de hardware en in mindere mate de software. In 2009 zouden er nieuwe systemen komen. In Wallonië wordt momenteel gedebatteerd over de vraag of er verder wordt gestemd met computers. Het gaat dan vooral over het waarborgen van de anonimiteit.

Op het gebied van informaticaondersteuning zullen de gemeenten op alle mogelijke manieren worden geholpen. De minister verwijst onder meer naar de website www.vlaanderenkiest.be en de samen-

werking met de Vlaamse Infolijn. De webstek is al operationeel en biedt de wettelijke voorschriften, de omzendbrieven en vraag- en antwoordmodules. De bedoeling is het brede publiek, de kandidaten en de organiserende lokale besturen te informeren. Het is een gebruiksvriendelijk en nuttig systeem, dat ook met trefwoorden werkt en dat toelaat documenten te downloaden, zoals kandidatenlijsten, formulieren voor volmachten en dergelijke.

De Infolijn is een gratis nummer – 0800/30201 – waarlangs de burgers die het internet niet kunnen of willen gebruiken, antwoord krijgen op hun vragen. Wanneer het te technisch wordt, dan verbinden ze de mensen rechtstreeks door met de administratie Binnenlandse Aangelegenheden. Interessante vragen en antwoorden worden meteen op de website opgenomen, zodat ze ook voor andere geïnteresseerden beschikbaar zijn.

Na 8 oktober worden de verkiezingsresultaten gepubliceerd op de website, met ter vergelijking ook de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen van 2000. Ook de resultaten van de provincieraadsverkiezingen worden daar gepubliceerd.

Na 8 oktober komt het er op aan de verkozenen vorming aan te bieden. Daarvoor wordt het Vormingscentrum voor Lokale Besturen ingeschakeld, dat zowel bedoeld is voor lokale als provinciale mandatarissen, degenen die een beheerstaak krijgen in een intergemeentelijk samenwerkingsverband en OCMW-verkozenen. Er zijn twee niveaus: een introductiepakket en een pakket voor gevorderden. Ook ervaren mensen uit de gemeentepolitiek mogen naar de cursussen komen, want er is intussen heel wat nieuwe wetgeving, zoals het Gemeentedecreet, het Provinciedecreet, het decreet op de erediensten enzovoort.

Moderne regelgeving voor de organisatie en de werking van de besturen

Het Gemeentedecreet is op 6 juli 2005 goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Daarin is ruimte gemaakt voor maatwerk en is een vernieuwing mogelijk gemaakt op het vlak van ambtelijk en financieel management. Het treedt gefaseerd in werking. De beleidsbrief geeft de data van inwerkingtreding aan.

Van het ontwerp van Provinciedecreet werd zopas de tweede lezing afgerond zodat het opnieuw ter goed-

keuring aan de plenaire vergadering kan worden voorgelegd.

De wetgeving inzake toezicht werd geïncorporeerd in het Gemeente- en het Provinciedecreet.

Absolute prioriteit inzake decreetgevend werk in 2006 is het maken van een ontwerp van decreet inzake de bestuurlijke organisatie van de OCMW's. Men zal proberen de werking van het OCMW en de gemeente zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen.

Wat het decreet op de intergemeentelijke samenwerking betreft, gebeurt momenteel een inventarisatie die gevolgd zal worden door een evaluatie. De administratie heeft een inventaris gemaakt van de intercommunales die zich hebben omgevormd tot een opdrachthoudende of dienstverlenende vereniging en van de intercommunales die zich hebben omgevormd tot een projectvereniging. Dat moet verder worden geëvalueerd.

Wat het decreet inzake de erediensten betreft, zal spoedig een uitvoeringsbesluit ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. Het nieuwe financiële instrumentarium treedt in werking vanaf 1 januari 2007. Ook daartoe is een uitvoeringsbesluit in voorbereiding. Het gaat dan over een nieuw boekhoudmodel voor de erediensten. De beleidsbrief stelt dat met de verantwoordelijken zal worden overlegd en dat vorming zal worden georganiseerd om ervoor te zorgen dat het nieuwe model meteen kan worden geïmplementeerd.

Juridische mogelijkheden voor gemeenten uitbreiden

De minister stelt dat er in deze commissie stevast gepleit wordt voor een vermindering van de planlasten en de administratieve procedures. Ondertussen is er door de verschillende ministers een inventaris opgemaakt van de planlasten die zij aan de lokale besturen opleggen. Momenteel voert het Instituut voor de Overheid, onder leiding van professor Bouckaert van de KU Leuven, een doelmatigheidsanalyse uit. Het gaat niet om een opportunistische toetsing maar wel een doelmatigheidstoetsing, waarbij wordt onderzocht wat gedaan wordt met de informatiestromen die bij de Vlaamse overheid terechtkomen. In welke mate gebruikt men die informatie om het eigen beleid aan te passen? In welke mate houden de gemeenten met alle informatie die ze doorgeven aan de Vlaamse overheid zelf rekening bij het uittekenen van hun eigen beleid?

De analyse zal worden afgerond in de loop van maart 2006. Daarna komt de belangrijkste fase waarin een aantal overbodige verplichtingen worden geschrapt en men zal streven naar harmonisatie. In de beleidsbrief wordt op een bepaald ogenblik de term ‘single audit’ gebruikt, waarbij de Vlaamse administratie het beleid doorlicht bij een gemeente, dus zowel op het vlak van Cultuur, Natuur, Jeugd, Milieu, Wegen enzovoort. Momenteel komt er iemand om Cultuur onder de loep te nemen, en vervolgens komt er drie weken later iemand de boekhouding inspecteren. Het werkt de gemeenten op de heupen dat al die activiteiten los staan van elkaar. Van sommige departementen zijn de gemeenten na één inspanning verlost voor de rest van de zittingsperiode, terwijl andere departementen elk jaar mensen sturen. Iedereen heeft zo zijn eigen procedures. Dat zal men trachten te harmoniseren via een kaderregeling. Er bestaat daar echter geen toverformule voor maar het kan wel veel efficiënter worden aangepakt.

Wat de administratieve straffen en de bestrijding van overlast betreft, heeft de administratie Binnenlandse Aangelegenheden een aantal modelreglementen gemaakt. Alles inzake die reglementen, onder meer inzake het beteugelen van overlast op lokaal vlak, kan worden teruggevonden op de webstek www.binnenland.vlaanderen.be. Men vindt er ook andere reglementen, zoals dat inzake de boerka's.

Financieel draagvlak vergroten

De minister wil het financiële draagvlak vergroten door te zorgen voor een eigentijds beleidsinstrumentarium voor gemeenten, OCMW's en provincies. Het gaat dan over principes die al in het Gemeentedecreet zijn opgenomen. Nieuw aan de financiële cyclus is dat wordt vertrokken vanuit de meerjarenplanning, met een strategische nota waarin de beleidsopties voor de zittingsperiode worden vastgelegd in het jaar na de verkiezingen. Dat geldt dan tot het einde van het jaar. Aan die nota wordt een financiële nota gekoppeld waarin die ambities in cijfers worden gevat. Dat is het vertrekpunt voor het opstellen van de begroting.

Er moeten goede afspraken zijn over de lokale financiën. Het is de verdienste van de hele regering, en dus ook van het parlement dat dit mogelijk heeft gemaakt, dat Vlaanderen een financieel loyale partner is van de lokale besturen. De begroting voor het Gemeentefonds groeit jaarlijks aan met 3,5%. In het Gemeentefonds zit momenteel 1,706 miljard

euro. Daar komt 57,7 miljoen euro bij op basis van de 3,5%. Die 3,5 percent ligt vaak een stuk hoger dan het bedrag van bepaalde begrotingsposten. Zo bedraagt de globale begroting Inburgering 40 miljoen euro. Ook in het Stedenfonds is die 3,5% ingeschreven. Wat de provincies betreft, gebeurt de indexering nog steeds op basis van de gezondheidsindex van 2,55%. De bedoeling is om in 2007 door te groeien naar een vaste groeiritme van 3,5%.

Lokale fiscaliteit als beleidsinstrument

De minister doet opmerken dat er een aantal juridische betwistingen bestaan. Zo heeft de heer Verfaillie de minister in plenaire vergadering ondervraagd over de kwestie van de tweede verblijven en de belasting die de stad Middelkerke daarop hief. Het Hof van Beroep heeft de bestaande procedure bevestigd.

In 2008 wordt de Elia-taks afgeschaft. Op dat moment zal de omvang daarvan de helft bedragen van de huidige taks, zowel voor de gezinnen als voor de bedrijven.

In het kader van het fiscaal pact zal men proberen de zogenaamde pestbelastingen af te schaffen. Momenteel bevindt men zich in de fase van inventarisering.

De selectieve onroerende voorheffing is een technische aangelegenheid die wordt uitgevoerd door ABA en Abafim. De eerste onderzoeksfase is afgerond maar er zijn een aantal technische problemen. De gebieden in een stad moeten worden afgebakend. Daarnaast moeten alle elementen (artikels) waarop de onroerende voorheffing wordt geheven, worden geïnventariseerd. Het gaat dan over gronden, gebouwen enzovoort. De bedoeling is te komen tot een selectieve vermindering van de opcentiemen op de onroerende voorheffing zodat men in bepaalde wijken een impuls kan geven voor een vernieuwing en herwaardering van de dorps- of stadskern.

Sterk politiek en administratief management

Het statuut voor lokale en provinciale mandatarissen is vervat in de uitvoeringsbesluiten van het Gemeentedecreet. Zo moet worden vastgesteld voor welke vergaderingen presentiegeld kan worden betaald. Het is de bedoeling het huidige niveau te behouden. Vandaag ligt het maximum brutobedrag op 150 euro. Verder zullen de wedden van de uitvoerende mandatarissen worden gehandhaafd. Ook de vergoeding voor ambtskledij moet worden bepaald.

Er komt meer autonomie en flexibiliteit in het personeelsbeleid. Het moet makkelijker worden om contractuelen aan te werven. Verder is het niet meer nodig een personeelsbehoefteplan te maken bij een wijziging van de personeelsformatie. Men moet wel in staat zijn de budgettaire meerkost van die aanwerving te dekken in het kader van het budget en het meerjarenbudget.

Het sectoraal akkoord 2005-2007 is tot een goed einde gebracht. In 2005 komt er niets bij. In 2006 komt er 100 euro bij aan eindejaarstoelagen en 100 euro in de vorm van maaltijdcheques. In 2007 komt er nog eens 100 euro bij in de vorm van maaltijdcheques. Daartoe is een akkoord bereikt tussen de Vlaamse overheid, de werkgevers (VVSG) en de syndicale organisaties. CCOD en VSOA hebben het akkoord goedgekeurd. ACOD heeft dat niet gedaan. Die vakbond heeft dat de vorige vijf keer overigens ook niet gedaan.

De uitwerking van een rechtspositieregeling voor het personeel en de verdere uitbouw van het Vormingscentrum voor Lokale Besturen zijn belangrijk. Het centrum is erg belangrijk om de bestuurskwaliteit op het provinciale en lokale vlak te verbeteren.

Correct gebruik van de bestuurstaal

De minister is bekommerd over het correcte gebruik van de bestuurstaal in Vlaanderen, ook in het licht van de aanvullende regeringsverklaring van 18 mei 2005. Het weerlegbaar vermoeden van taalkennis, dat vroeger gold voor de uitvoerende mandatarissen van de Rand, wordt uitgebreid tot het hele land. Zo wil men het hoofd bieden aan de verfransing in de streek rond Brussel. Men zal waken over het exclusieve gebruik van het Nederlands in bijeenkomsten van gemeenteraden, gemeenteraadscommissies en officiële adviesorganen.

Het weerlegbaar vermoeden van taalkennis houdt in dat uitvoerende mandatarissen in hun contacten met lokale of gewestelijke diensten altijd het Nederlands moeten gebruiken. Hetzelfde geldt voor hun correspondentie. Tussenkomen op de gemeenteraad moeten hoe dan ook in het Nederlands gebeuren. De gemeenteraden in de zes Randgemeenten worden overigens bijgewoond door een vertegenwoordiger van de gouverneur van Vlaams-Brabant die toeziet op het taalgebruik.

Hervorming en heroriëntering van de administratie (BBB)

ABA moet ten aanzien van de lokale besturen als coach en ondersteuner optreden. De administratie heeft niet zozeer de opdracht om te vermanen en op de vingers te tikken, maar om de lokale en provinciebesturen aan te geven hoe ze problemen kunnen oplossen. Bij de ambtenaren heeft er zich terzake een mentaliteitswijziging doorgezet.

ABA ondersteunt de lokale besturen en de provincies eveneens via een reeks publicaties en via de website www.binnenland.vlaanderen.be.

ABA moet in het kader van BBB worden omgevormd tot Agentschap voor Binnenlands Bestuur dat een onderdeel wordt van het beleidsdomein Bestuurszaken. De Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur wordt omgebouwd tot een strategische adviesraad voor dat beleidsdomein.

II. BESPREKING

1. Tussenkomen van de heer Joris Van Hauthem

De heer *Joris Van Hauthem* merkt op dat er over de begroting Binnenlands Bestuur weinig te zeggen valt. De cijfers zijn immers wat ze zijn. Het groeipad van 3,5 percent voor het gemeentefonds blijft behouden. Voor het provinciefonds is dat 2,5 percent.

Wat de beleidsbrief betreft, verwijst de spreker naar de opmerking van de minister dat het Gemeente- en Provinciekiesdecreet snel moet worden goedgekeurd zodat men verzekerd is van een goed juridisch kader. De spreker hoopt dat het ingediende ontwerp niet wordt goedgekeurd want hij heeft zelden een ontwerp gezien dat zo met haken en ogen aan elkaar hangt. Het is bijzonder moeilijk om alles aan elkaar te puzzelen. Nochtans heeft men vier jaar de tijd gehad om een degelijk kiesdecreet uit te werken. De spreker vraagt zich af hoe dit ontwerp van decreet door de kwaliteitsbewaking, waar minister Bourgeois zo prat op gaat, is geraakt.

De minister kondigt aan dat het Gemeente- en Provinciedecreet zal worden uitgevoerd. De heer Van Hauthem mag dit verhoppen want het Vlaams Parlement heeft de regering in grote mate een blanco cheque gegeven door veel over te laten aan uitvoeringsbesluiten.

De minister heeft gezegd dat er na de gemeente- en provincieraadsverkiezingen een evaluatie zal worden gemaakt van de man/vrouwparticipatie in de colleges van burgemeester en schepenen en in de bestendige deputaties. Wanneer is die operatie volgens de minister geslaagd? Wat is het streefcijfer?

In de beleidsbrief staat dat er uitvoeringsbesluiten komen voor de erkenning van nieuwe lokale kerk- of geloofsgemeenschappen. Hoe zal de minister dat doen? In de beleidsbrief staat: “Het hoofdcriterium bij de beoordeling van de aanvraag tot erkenning is de maatschappelijke relevantie van een plaatselijke kerk- of geloofsgemeenschap. Die moet vooral blijken uit de wijze waarop de plaatselijke kerk- of geloofsgemeenschap zich inschakelt in de lokale gemeenschap van de gemeente waartoe zij behoort.” Verder staat: “Om die reden worden de betrokken gemeenten en provincies ook ingeschakeld in de erkenningsprocedure via de adviesverlening.” De minister zal dit dus doen voor alle erkende godsdiensten, voor alle lokale geloofs- en kerkgemeenschappen die er bijkomen. Verder wordt gesteld dat er een samenwerking-akkoord van 27 mei 2004 bestaat tussen de federale overheid en de gewesten dat bepaalt dat elke vraag en elke adviesaanvraag moet worden voorgelegd aan de federale overheid. Voor een nieuwe lokale protestantse gemeenschap zal de dominee dus worden gescreend door de Staatsveiligheid.

De vraag stelt zich wat bedoeld wordt met ‘maatschappelijke relevantie’? Hoe moeten lokale en provinciale overheden daarover een advies verlenen?

De spreker verklaart het probleem te begrijpen. Door de subsidiëring van de islamitische eredienst heeft de minister zich volgens de spreker in de nesten gewerkt. De minister moet erkenningsvoorwaarden creëren en kan natuurlijk niet stellen dat die alleen gelden voor de islamitische eredienst. Daarom moeten ze voor iedereen gelden, ook voor bijvoorbeeld een protestantse geloofsgemeenschap.

De spreker begrijpt de bedoelingen van de minister wel. De minister wil niet dat via het subsidiëren van de islamitische eredienst opruiende taal wordt gesproken in de moskeeën of dat het fundamentalisme er binnendringt. Hij kan daardoor nu niet toegeven dat er met de godsdiensten die al erkend waren, weinig maatschappelijke problemen zijn geweest. Tegelijk lijkt de minister echter te zeggen dat men voor de islam op zijn tellen moet passen, want de Moslimexcutieve zelf wordt gescreend door de Staatsveiligheid.

Die screening gebeurt trouwens op vraag van de toenmalige directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, de heer Leman. De minister wil die screening nu blijkbaar uitbreiden tot alle erkende erediensten van het land. Door een decreet te maken waardoor de islamitische eredienst gesubsidieerd wordt, heeft de minister zichzelf in een onmogelijke positie gebracht.

De heer Van Hauthem vestigt de aandacht op het correcte gebruik van de bestuurstaal in Vlaanderen. Hij merkt op dat de minister een nieuwe omzendbrief naar de gemeenten heeft gestuurd. In feite werden de omzendbrieven-Peters en -Martens overgenomen.

Naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen zal de minister duidelijk maken dat de oproepingsbrieven alleen in het Nederlands mogen en dat een vertaling individueel kan worden aangevraagd. De beleidsbrief klinkt wat dit betreft wat euforisch maar dat is nu niet moeilijk omdat de minister als enige bevoegd is. Bij de vorige verkiezingen voor het Vlaams Parlement in 2004 en van het federale parlement in 2003 waren er twee omzendbrieven: een van de federale minister van Binnenlandse Zaken en een van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden. De laatste zei dat de oproepingsbrieven voor de verkiezingen alleen in het Nederlands mochten worden opgesteld en dat een vertaling individueel kon worden aangevraagd. De federale minister van Binnenlandse Zaken zei juist het omgekeerde, de brief mag in de taal van de betrokkene worden verstuurd. In de praktijk werd de omzendbrief van de federale minister gevolgd. Sancties werden nooit getroffen. De spreker zal de proef op de som nemen nu de minister als enige het voor het zeggen heeft. Er kunnen geen federale omzendbrieven over het taalgebruik van de oproepingsbrieven meer verstuurd worden bij de volgende gemeente- en provincieraadverkiezingen.

De heer Van Hauthem verwijst naar de opmerking van de minister dat de verplichte taalkennis voor de uitvoerende mandatarissen in de decreten vervat zit. Dat staat al echter al in de Pacificatiewet voor wat de faciliteitengemeenten betreft. Hoe zit het echter met de gemeenteraadsleden? Is het decreet van 6 december 1972 nog onverkort van toepassing? Het enige artikel van dat decreet luidt: “In het Nederlands taalgebied is de voertaal in de gemeenteraden, de federatieraden, de agglomeratieraden, de provincieraden, de colleges van burgemeester en schepenen, de federatiecolleges, de agglomeratiecolleges, de bestendige

deputaties, de aan de gemeenten en provincies ondergeschikte besturen en intercommunale verenigingen het Nederlands.” In dat decreet staat geen sanctie ingeschreven. Wat dat betreft staat er ook niets in het Gemeente- of het Provinciedecreet. De spreker neemt aan dat het decreet van 1972 niet opgeheven is, maar het was wel het moment om daar in de praktijk uitvoering aan te geven. Dat heeft de minister echter niet gedaan. In de loop van de jaren tachtig zijn er veel arresten van de Raad van State geweest waaruit bleek dat de bestuurstaal in de faciliteitengemeenten het Nederlands moet zijn voor zover de tussenkomsten bijdragen tot de besluitvorming. Mondelinge vragen aan een schepen bijvoorbeeld zouden in het Frans kunnen, want die leiden niet tot een stemming en dragen dus niet bij tot de besluitvorming. Het gebruik van het Frans tijdens de gemeenteraad leidde in zo'n geval niet tot de ongeldigheid ervan. De spreker vindt dat men hier verder had moeten gaan. Het decreet van 1972 levert de decretale basis. Daaraan zou uitvoering moeten worden gegeven.

De minister zegt niet langer een discriminatie van het Vlaamse verenigingsleven te zullen aanvaarden en een correcte toepassing van de bestaande decreten te vragen. Die vraag bestaat echter al jaren! De heer Van Nieuwenhuysen heeft daar talloze vragen over gesteld sinds hij in 1991 in de Vlaamse Raad zetelt. Vier van de zes faciliteitengemeenten hebben nog altijd geen bibliotheek volgens de regels van het decreet. Daarop zijn nog altijd geen sancties gevolgd. Financiële sancties aan die gemeenten door hen subsidies te ontfangen hebben overigens geen zin want ze zijn rijk genoeg. Zal de minister het initiatief nemen om burgemeesters effectief te sanctioneren als decreten niet worden uitgevoerd? De minister heeft die bevoegdheid vanaf 1 januari 2006. De vorige minister van Binnenlandse Aangelegenheden, minister Van Grembergen, kon enkel een dossier overmaken aan de federale minister van Binnenlandse Zaken. Daar gebeurde echter niets mee. De spreker zal binnenkort kunnen evalueren hoe de minister met de nieuwe bevoegdheid zal omgaan.

De minister heeft gesteld dat de gemeenteraden van de faciliteitengemeenten worden bijgewoond door een vertegenwoordiger van de gouverneur. Kunnen de commissieleden daarvan het verslag krijgen?

De spreker verwijst naar de passage in de beleidsbrief over 'de aanwijzing van een expert betreffende de vernederlandsing van het straatbeeld'. De procedure voor die aanstelling is afgerond. De spreker vraagt zich af waarom er een expert moest worden aange-

steld om maatregelen voor te stellen, te evalueren en de wettelijkheid na te gaan. Waarom heeft men een expert nodig als men sinds eind 1999 beschikt over een studie van professor Boes in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant? Daar is bijzonder weinig mee gebeurd. Die studie is in 2000 aan het Vlaams Parlement bezorgd. Gedurende bijna zes jaar hebben de opeenvolgende Vlaamse regeringen verklaard dat er juridische twijfel bestaat en dat de toepassing van deze aanbevelingen juridisch misschien niet correct zou zijn. Er zijn met andere woorden voor- en tegenstanders. De Vlaamse Regering heeft nu zowaar besloten een expert aan te stellen. Het enige wat die expert kan doen, is voor een van beide stellingen kiezen.

Dat is volgens de spreker typisch voor al de Vlaamse regeringen die men tot op heden heeft gekend. Ze kiezen steeds voor de stelling die het nadeligst voor Vlaanderen is. Waarom kiest de Vlaamse Regering nooit voor de meest voordelige stelling, in dit geval die van professor Boes? Indien zich problemen zouden stellen, zullen de Franstaligen die wel langs gerechtelijke weg aanvechten.

De Vlaamse Regering is volgens de heer Van Hauthem niet consequent. Voormalig minister Peeters heeft een aantal tweetalige richtingaanwijzers op de Brusselse Ring, die zich op het grondgebied van de faciliteitengemeenten bevinden, eentalig laten maken. Hij heeft immers de Franstalige aanwijzingen laten overplakken. Hij heeft zich hiervoor gebaseerd op de studie van professor Boes. Volgens de interpretatie van Boes bevatten straatnaamborden in faciliteitengemeenten niet enkel informatie voor de inwoners van die gemeenten. Aangezien ze voor veel meer mensen bestemd zijn, mogen ze enkel in het Nederlands worden opgesteld. De spreker vraagt zich af of de minister die confrontatie durft aan te gaan. Met betrekking tot die paar borden heeft voormalig minister Peeters dat gedurfd. Soms volgt de Vlaamse Regering dus professor Boes en soms vindt ze zijn bevindingen juridisch niet helemaal correct. De Vlaamse Regering moet weten wat ze eigenlijk wil. De Franstaligen stellen zich helemaal anders op. Ze gaan de confrontatie bewust aan.

De heer Van Hauthem vraagt opnieuw waarom nu een expert wordt aangesteld. Is het misschien de bedoeling van de expert om de bevindingen van professor Boes tegen te spreken? Op die manier zou de Vlaamse Regering het Vlaams Parlement met een gerust geweten kunnen melden dat professor Boes

ongelijk heeft. De minister zou hierover de nodige duidelijkheid moeten scheppen.

Volgens de minister van Mobiliteit zijn de tweetalige aanduidingen op de bussen van De Lijn die van Vlaams-Brabant naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest rijden in overeenstemming met de taalwetgeving. Men wil echter een gps-systeem laten installeren om de aanduidingen op de bussen weer eentalig te maken zodra ze het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest verlaten. Indien De Lijn de taalwetgeving correct toepast, mogen de aanduidingen steeds tweetalig blijven. Indien het nodig is een gps-systeem te installeren, is er iets aan de hand met de toepassing van de taalwetgeving. Het is het een of het ander.

Voor het komende jaar kijkt de heer Van Hauthem uit naar de uitvoeringsbesluiten op het Gemeentefondsdecreet en het Provinciedecreet. Verder roept vooral de erkenning van de nieuwe lokale geloofs- en kerkgemeenschappen bij hem vragen op. Hoe zal de minister de maatschappelijke relevantie bepalen? Wie moet wat precies nagaan? Volgens de spreker heeft de minister zich met de subsidiëring van de islamitische erediensten in een ongelooflijk wespennest gewerkt.

2. Tussenkost van de heer Hubert Brouns

De heer *Hubert Brouns* merkt op dat de groeivoet van het Gemeentefonds momenteel 3,5% bedraagt. CD&V heeft zich akkoord verklaard met die vaste groeivoet. De voordelen zijn duidelijk; elke gemeente weet waar ze aan toe is. De spreker voegt hieraan toe dat het behoud van het vroegere systeem de gemeenten op twee jaar tijd 8,5% in plaats van 7% zou hebben opgeleverd. De mensen die destijds voor het behoud van het systeem hebben gepleit, hebben met andere woorden gelijk gekregen, ten minste als men er van uit gaat dat de inflatie elk jaar ergens tussen 1,5 percent en 2 percent schommelt.

De spreker had eigenlijk van de minister een aanzet tot wijziging van de criteria van het Gemeentefonds verwacht. Op 23 november 2004, tijdens de bespreking van de beleidsnota 2004-2009, heeft de minister verklaard dat die criteria sowieso moeten worden herbekeken. Hij heeft toen wel geen tijdspad voor deze herziening geschetst. Uit de lectuur van de voorliggende beleidsbrief blijkt dat de criteria van het Gemeentefonds dezelfde blijven.

De heer Brouns verklaart zich gewonnen voor een wijziging van die criteria en wenst daarover de discussie te openen. Naar aanleiding van een vraag om uitleg heeft de spreker de minister al gewezen op de nadelige en zelfs discriminerende gevolgen voor de landelijke gemeenten van het gebruik van de term 'huurappartementen'. In een stedelijk gebied bevinden zich veel sociale appartementen. In een landelijk gebied bevinden zich meer sociale woningen. Een aanpassing van dat ene woord zou voor steden als Antwerpen en Gent een belangrijke daling van de inkomsten en voor de landelijke gemeenten met sociale woningen een belangrijke stijging van de inkomsten tot gevolg hebben. Het gaat trouwens steeds om hetzelfde doelpubliek.

De spreker vindt het overdreven dat het Gemeentefonds 1% uittrekt voor de kustgemeenten. Oorspronkelijk droegen de kustgemeenten de aan het toerisme verbonden onkosten. Tegenwoordig betaalt het Vlaamse Gewest een groot gedeelte van het onderhoud van de duinen en de dijken. De meerkosten voor de kustgemeenten zijn weggevallen en de toekenning van 1% voorafname is dan niet langer verantwoord.

Een ander punt waar ook discussie over moet worden gevoerd, is het feit dat men aan gemeenten die onderwijs op hun grondgebied organiseren, een extra toekent, maar men heeft zich beperkt tot secundair onderwijs. Bijvoorbeeld kunstonderwijs, deeltijds onderwijs of onderwijs voor sociale promotie telt daar niet in mee. Sommige gemeenten investeren fors in gemeentelijk basisonderwijs maar ook dat telt niet mee.

Een punt waarover er destijds heel wat discussie is geweest, is de benedengrens van de aanslagvoeten van 5 percent en 700 opcentiemen. In het licht van het maatwerk en de autonomie van de gemeenten zou dit een hele discussie met zich mee kunnen brengen. Waarom moeten het precies die aanslagvoeten zijn en hoe worden die verantwoord? De waarde van een percent is sterk afhankelijk van het gemiddeld inkomen. Hetzelfde geldt voor de opcentiemen. Om hetzelfde inkomen per inwoner te hebben in een stedelijke en een landelijke gemeente, moet je dat van een landelijke gemeente soms met zes vermenigvuldigen. Als men Genk vergelijkt met een landelijke gemeente of een grensgemeente in Limburg moet men het inkomen maal zes doen om dezelfde opbrengst te hebben van 6% opcentiemen op de personenbelasting. Dat

zou kunnen worden besproken in de discussie die de minister heeft aangekondigd. Het zal wel geen gemakkelijke oefening zijn.

Het feit dat er een voorafname is van 8% aan de OCMW's vooraleer de gemeente haar opbrengst krijgt, geeft de spreker het gevoel dat de minister te weinig vertrouwen heeft in de gemeentebesturen. Het is een maatregel om de OCMW's te verzekeren van hun 8% uit het Gemeentefonds. In een gemeente waar op een normale manier wordt omgegaan met het OCMW, krijgt dat OCMW zijn deel, en zelfs een pak meer dan die 8%. De spreker ziet hier een zekere aantasting in van de gemeentelijke autonomie. Ze kunnen niet volledig autonoom met de hun toegewezen middelen omgaan.

3. Tussenkost van de heer Jacky Maes

Volgens de heer *Jacky Maes* ligt de beleidsbrief in de lijn van de afgelopen werkzaamheden van deze legislatuur. In de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden zijn er een aantal belangrijke decreten goedgekeurd. 2006 wordt het examenjaar van de minister. Er gaan stemmen op om een aantal zaken aan te pakken, maar men zou zich vooral moeten concentreren op de uitvoering van wat is goedgekeurd, namelijk het Gemeentedecreet en het Provinciedecreet. Straks komt ook nog het OCMW-decreet. Men moet geen rustpauze inlassen maar wel ervoor zorgen dat alles wat werd goedgekeurd correct wordt uitgevoerd.

Het is de eerste keer dat Vlaanderen zelf verkiezingen mag organiseren en dat is niet eenvoudig. Er is bovendien heel wat gewijzigd. De gemeentebesturen verwachten dat alles ordentelijk en efficiënt zal gebeuren. De spreker raadt de minister en zijn diensten aan om goed voorbereid te zijn wat betreft uitvoeringsbesluiten, voorbereiding en begeleiding van gemeentebesturen en provinciebesturen, de afronding en de controlerende functie. Op 8 oktober 2006 worden de verkiezingen gehouden maar op 2 januari 2007 moet alles in orde zijn. De periode tussen 9 oktober en 2 januari zal zeer hectisch zijn. De minister zal alle hensen aan dek moeten roepen om alles op een ordentelijke manier uit te voeren.

Het Gemeente- en het Provinciedecreet zijn wat ze zijn. Sommigen hebben voor gestemd, anderen tegen. Het bewijs moet worden geleverd door Binnenlandse

Aangelegenheden dat het geheel werkbaar is door de uitvoeringsbesluiten op een ordentelijke manier te maken. Dat betekent dat drukwerk en dergelijke zaken, zeer snel naar de gemeentebesturen moeten gaan.

De eenduidigheid en duidelijkheid ten aanzien van de gemeentebesturen zijn zeer belangrijk. In de verschillende gemeenten ziet de spreker voorlopig geen eenduidigheid wat de voorbereiding van het nieuwe personeelsbeleid betreft. Heel wat zaken, zoals bijvoorbeeld de taak van de secretaris en de ontvanger of het gebruik van de taal, moeten nog volledig naar de gemeenten worden overgebracht.

Een aantal zaken is in voorbereiding maar zal niet onmiddellijk een impact hebben in 2006. Een voorbeeld is de vermindering van de planlasten. Zelfs als dat wordt goedgekeurd in 2006, zal dat vooral belangrijk zijn in 2007.

De spreker vraagt ten slotte dat de minister en zijn diensten zich vooral concentreren op het met bekwaame spoed uitvoeren van wat werd goedgekeurd en dat het OCMW-decreet daar in wordt gepast.

4. Tussenkost van de heer Marnic De Meulemeester

De heer *Marnic De Meulemeester* stelt dat inzake het binnenlands bestuur heel wat decreetgevend werk is verricht, zowel in de vorige als in de huidige legislatuur. In de vorige regeerperiode ging het onder meer om het decreet op de intergemeentelijke samenwerking, de hervorming van het Gemeentefonds, de versoepeling van het administratief toezicht en het decreet op de erediensdiensten. Tijdens deze legislatuur zijn het Gemeentedecreet en het Provinciedecreet goedgekeurd, en zal binnenkort het Kiesdecreet worden behandeld.

Een belangrijk initiatief dat wordt aangekaart in de beleidsbrief Binnenlands Bestuur, en waarop de VLD-fractie al jaren hamert, is de planlastenverlaging voor de gemeenten. Dat hangt nauw samen met de zogenaamde sectorale subsidiestromen van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap naar de gemeenten. Voor al deze verschillende subsidies gelden immers diverse planningsvereisten, wat tot een enorme werklast bij de gemeenten leidt en vaak niet doeltreffend is.

Er worden dan ook twee decreten aangekondigd: een schrapdecreet dat alle overbodige subsidiereglementering schrapt, en een kaderdecreet dat een uniform kader creëert voor verscheidene subsidieregelingen. In 2005 is begonnen met de opmaak van een inventaris van de aspecten van de doelmatigheid van deze planlasten en werd eveneens een werkgroep opgericht die onderzoek moet verrichten naar een mogelijke vermindering van de planlasten.

Verder zal in 2006 de evaluatie van het decreet intergemeentelijke samenwerking klaar zijn. Het Vlaams Parlement zal op basis van deze evaluatie dan moeten beslissen of het nodig is over te gaan tot wijzigingen van het decreet.

Eveneens belangrijk, maar nog niet vaak genoemd, is de rol van de Vlaamse overheid met betrekking tot de gemeentelijke administratieve sancties, de GAS. De aanpassing van het zogenaamde artikel 120 van de nieuwe gemeentewet door de federale overheid in 2004 gaf de gemeenten niet onaanzienlijke bevoegdheden voor het bestraffen van bepaalde overtredingen met een administratieve sanctie, en in vele gevallen met een geldboete.

Een van de hinderpalen bij deze GAS-reglementering is dat gemeenten maar kunnen overgaan tot sanctionering wanneer een welbepaalde inbreuk nog niet wordt bestraft door een hogere overheid of norm. Wanneer wel is voorzien in een mogelijkheid tot bestraffing in een decreet of een wet, dan kan de gemeente dus geen sanctie meer opleggen. Op die manier wordt de GAS-wet uitgehold. Het is dan ook belangrijk om na te gaan welk beleidsniveau het best geschikt is om bepaalde overtredingen te sanctioneren. De gemeenten hebben er op dit vlak belangrijke bevoegdheden bij gekregen, maar qua invulling is er nog werk aan de winkel.

Daarom is het positief dat de Vlaamse overheid zal nagaan welke sancties ingeschreven zijn in al haar diverse regelgeving, om nadien te kijken of het niet nuttig kan zijn om ze eventueel over te dragen aan de gemeenten.

Voor wat betreft het Gemeentefonds kan de heer De Meulemeester akkoord gaan met de sleutel van 3,5%. Dat is een vast percentage, waar de steden en gemeenten zeker van zijn. Voor het overgrote deel van de steden en gemeenten is dat positief.

5. Tussenkost van de heer Jan Verfaillie

De heer *Jan Verfaillie* verwijst naar een recent document van de VVSG inzake het Gemeentedecreet waarin heel wat opmerkingen staan, deels terecht en deels onterecht, over dat decreet. Hoe ziet de minister die opmerkingen? Wat is hij van plan met dat document te doen?

In het Gemeentedecreet staat bijvoorbeeld dat de voordrachtsakte van de burgemeester en de schepenen maar getekend kan worden door mensen die al de eed hebben afgelegd als raadslid. Daardoor zou de benoemingsprocedure van de burgemeester pas ingaan na de eerste zitting van de gemeenteraad. Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn.

Het OCMW-decreet moet er binnenkort komen. De OCMW's willen daar dringend duidelijkheid over. De structuren moeten op elkaar worden afgestemd.

De heer Verfaillie was in het verleden een koele minnaar van de criteria en opties uit het decreet op de intergemeentelijke samenwerking. Hij is dan ook verheugd dat er een evaluatie van het decreet komt in 2006. Op het terrein wordt men duidelijk met problemen geconfronteerd.

De spreker juicht toe dat de minister twee decreten voor planlastenvermindering aankondigt. Het is wat contradictorisch dat men daar decreten voor nodig hebt, maar het zal wellicht niet anders op te lossen zijn. De dag van vandaag zijn de plannen in de gemeenten bijna belangrijker dan de realisaties. Hoe vaak worden er geen grootse plannen gemaakt die zowel bij de administratie als bij de gemeenten in de onderste lade van de kast verdwijnen? Daar bestaat zeker geen behoefte aan.

Heel belangrijk is het door de minister aangekondigde fiscaal pact met de gemeentebesturen. De spreker wil de minister wel waarschuwen. In het regeerakkoord staat de nobele doelstelling om een bedrijfsvriendelijker klimaat te creëren. Op zich is daar niets op tegen, want als men de gezinsfiscaliteit en de bedrijfsfiscaliteit naast elkaar legt, dan ziet men dat de gemeenten over 126 verschillende belastingen beschikken. De ene gemeente heeft er vijf of tien, de andere vijftig tot zestig.

De minister belooft om na het afsluiten van het fiscaal pact de gemeenten financiële compensaties toe

te schuiven. De spreker hoopt echter dat het niet de bedoeling is de gemeenten die vandaag de meeste belastingen heffen de meeste compensaties te geven. Dat zou de omgekeerde wereld zijn: hoe meer belastingen ze vragen, hoe meer compensaties ze krijgen. De minister moet dus goed nadenken over de manier waarop een en ander zal gebeuren.

Tot besluit stelt de heer Verfaillie dat men de gemeentelijke autonomie ook hoog in het vaandel moet dragen bij het afsluiten van het fiscaal pact. De betutteling van Brussel waartegen men zich zo lang verzet heeft, vermindert de afgelopen jaren geleidelijk. Ook met de vermindering van de planlasten probeert men de autonomie te versterken. Men mag echter niet opnieuw de andere richting uit gaan en weer terechtkomen in de wurggreep van de overheid.

6. Tussenkost van de heer Francis Vermeiren

De heer *Francis Vermeiren* merkt op dat de middelen voor het Gemeentefonds worden verhoogd. Hij sluit zich aan bij de vorige spreker waar die stelde dat er over moet worden gewaakt dat gemeenten niet worden gestraft voor het goede beleid dat ze voerden.

De spreker stelt destijds mee te hebben gewerkt aan de werkzaamheden met betrekking tot het Gemeentefonds. Er is toen besloten aan sommige gemeenten, voor een bepaalde tijd, de waarborg te geven dat ze nooit minder zouden krijgen dan in het verleden. De spreker vestigt er echter de aandacht op dat ze met die indexering eigenlijk toch minder krijgen. De middelen blijven constant, maar de gemeentebegroting rijst de pan uit. Hij vraagt dat de minister dit eens zou onderzoeken.

7. Tussenkost van de heer Norbert De Batselier

De heer *Norbert De Batselier* stelt vast dat, buiten de middelen van het Gemeentefonds, heel wat maatregelen van de Vlaamse Regering telkens de dertien centrumsteden ten goede komen. Hij kan aannemen dat er bij het Gemeentefonds een onderscheid wordt gemaakt tussen hoofdcentrumgemeenten, bijna-centrumgemeenten en landelijke gemeenten, maar er is een cumulatie van de maatregelen van het Gemeentefonds, de maatregelen van het Stedenfonds en maatregelen in allerlei andere domeinen zoals Huisvesting, Gezondheid of Welzijn. Dat leidt tot een erg groot verschil tussen gemeenten. De gemeente van de spre-

ker is veertiende en soms vijftiende in de rangschikking. Hij heeft daar geen probleem mee want er moet altijd een grens zijn. Door de genoemde cumulatie is er echter een erg groot verschil tussen de dertiende en de veertiende, terwijl de maatschappelijke uitdagingen identiek zijn. Dat wordt moeilijk vol te houden.

De heer De Batselier, commissievoorzitter, wijst de leden op het positieve feit dat men van de minister een RIA-rapport heeft gekregen over het Gemeenten Provinciekiesdecreet. Hij wil de minister daarvoor bedanken. Sommige collega's van de minister vinden blijkbaar dat een dergelijk rapport niet thuishoort bij de parlementaire stukken en niet bestemd is voor de parlementaire bespreking. De spreker vindt het echter een belangrijk element ter beoordeling door het parlement. Het is een verrijking voor het dossier en het maakt dat men beter zijn standpunt zal kunnen bepalen.

Belangrijk is ook dat de maatregelen van 2005 en de geplande maatregelen voor 2006 in de beleidsbrief in een apart hoofdstuk staan, zodat ze gemakkelijk leesbaar en raadpleegbaar zijn. De algemene – kritische – opmerkingen die het Rekenhof maakte over de beleidsbrieven van de Vlaamse Regering, gelden dus niet voor deze beleidsbrief.

8. Repliek van de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

De *minister* verklaart dat men in 2005 geen moment heeft stilgezeten. Er was het Gemeentedecreet en het Provinciedecreet, en daar komt binnenkort het Gemeente- en Provinciekiesdecreet bij. Er zal ook een ontwerp van decreet inzake de bestuurlijke organisatie van het OCMW worden ingediend. In oktober werd hierover bilateraal overleg gevoerd met het kabinet van minister van Welzijn Vervotte. Recent is er daarover een interkabinettenwerkgroep bijeengekomen. Begin december zal een conceptnota worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

Ondertussen is ook het uitvoeringsbesluit inzake de erediens achter de rug en is er het uitvoeringsbesluit met betrekking tot de begraafplaatsen en de lijkbezorging. Men is volop bezig met het organiseren van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2006. Het is de eerste maal dat Vlaanderen die verantwoordelijkheid draagt. Men heeft verder modelreglementen laten opstellen ten behoeve van

de lokale besturen, onder meer met betrekking tot het bestrijden van overlast. Er werden heel wat stappen gezet voor het opstellen van een decreetstekst die moet leiden tot een vermindering van de planlasten en de rapporteringsverplichtingen.

Het laatste dat men de regering dus kan verwijten, is dat ze stilzit. Dat leidt echter tot een dermate grote tijdsdruk dat er soms al eens iets moet worden aangepast of verfijnd.

Wat de opmerkingen van de VVSG op het Gemeentedecreet betreft, stelt de minister dat de VVSG vanaf de eerste tot de laatste letter van die decreetstekst mee aan tafel heeft gezeten. De minister wil zich daar niet achter verschuilen want ieder moet zijn rol spelen. Het uitgangspunt van de minister bij de voorbereiding van het Gemeentedecreet was dat alle expertise, ervaring en betrokkenheid alleen maar goed kan zijn voor het draagvlak en de kwaliteit van dit belangrijke wetgevende werk. Een minister is altijd politiek verantwoordelijk: hij moet dus kritiek kunnen verdragen. Hij wil er echter op wijzen dat dit ontwerp van Gemeentedecreet de VVSG niet is overkomen. Intussen is men volop bezig om de opmerkingen van VVSG te onderzoeken. Als er iets moet worden aangepast, zal dat ook gebeuren.

De heer *Jan Verfaillie* merkt op dat het niet zijn bedoeling was de minister met de vinger te wijzen. Het concrete probleem is dat er in de commissie heel wat amendementen zijn aangenomen. Soms heeft dat wijzigingen tot gevolg. De VVSG kon dat op voorhand ook niet weten. Noch de minister noch de VVSG treft schuld. Dat probleem is gewoon ontstaan door de werkdruk: deze decreetstekst moest immers op korte termijn tot stand worden gebracht.

De *minister* stelt dat het de bedoeling is eventueel noodzakelijke aanpassingen op het einde van het jaar nog in wetteksten te gieten en dat die bijstellingen dan worden aangebracht hetzij via de regering hetzij via het parlement. Noodzakelijke wijzigingen zullen daadwerkelijk worden aangebracht. De minister doet opmerken dat de decreetstekst ook veel belangrijke elementen bevat die de kwaliteit van het lokaal bestuur kunnen helpen versterken. Hij blijft die verdedigen. Dat blijkt ook uit de beleidsbrief.

Wat het groeipad van 3,5% van het Gemeentefonds betreft, merkt de minister op dat dit groeipad nu al een evidentie lijkt. Het is echter niet evident die 3,5 percent te blijven verdedigen bij begrotingsonderhandelingen die vaak gaan over de vraag waar

er kredieten kunnen worden geschrapt. Er komt nu 57,7 miljoen euro voor het Gemeentefonds bij. Voor Inburgering bijvoorbeeld gaat het globaal slechts om 40 miljoen euro. De minister meent dat de gemeenten dat geld nodig hebben. Het groeipad was ook zo afgesproken maar de extra middelen zijn zeker niet gering.

Sommigen hebben gesteld dat een volledige toepassing van het groeipad van de vorige Vlaamse Regering een nog grotere winst zou hebben opgeleverd voor de gemeenten. De minister antwoordt hierop dat dat groeipad altijd onzekerheid met zich meebracht omdat het gebaseerd was op parameters die minder te controleren vielen.

De minister erkent dat het Gemeente- en Provinciekiesdecreet, technisch gezien, een moeilijk werkstuk is. Om zicht te krijgen op het geheel van de regelgeving omtrent de verkiezingen moet men nu vijf wetsteksten raadplegen: het kiesdecreet, de gemeentekieswet, de provinciekieswet, de wetgeving op het geautomatiseerd stemmen en de wetgeving op de beperking van de verkiezingsuitgaven. Dat is niet evident, maar er zal een gecoördineerde versie worden opgesteld om de leesbaarheid te helpen vergroten.

De minister vindt het onthutsend dat slechts 27,6% van de gemeenteraadsleden een vrouw is. Voor de schepenen is dat 18% en voor de burgemeesters slechts 7,5%. Dat zijn geen cijfers om trots op te zijn, zeker als men bedenkt dat de gemeenten het meest burger nabije bestuur zijn. Dat moet alleszins beter kunnen. De bedoeling van verkiezingen is onder meer om de representativiteit van meningen die in de samenleving bestaan, te vertalen naar de samenstelling van de verkozen organen. De bevolking bestaat uit meer vrouwen dan mannen. Zij moeten dan ook sterker naar voren komen in de verkozen organen.

De heer *Hubert Brouns* is al heel wat jaren actief op gemeentelijk vlak en heeft al heel wat pogingen ondernomen om vrouwen ervan te overtuigen om deel te nemen aan verkiezingen en verantwoordelijkheden op te nemen. De cultuur bij het andere geslacht is echter nog steeds niet van die aard dat ze zich voor de volle 100 percent in de politiek werpen. In Nederland, waarvan gezegd wordt dat het wat vrouwelijke vertegenwoordiging betreft vooroploopt, is de situatie trouwens niet anders.

De *minister* ziet verschillende redenen voor de ondervertegenwoordiging van vrouwen. Vandaag worden inderdaad heel wat kansen gegeven om verantwoor-

delijkheid te nemen op het lokale niveau. Het probleem is dat gezien de verdelingen inzake geslacht die zijn vastgelegd in het nieuwe kiesdecreet, sommige mannen waar men al jaren een beroep op doet, niet meer worden gevraagd om op de lijsten te staan en dus niet meer kunnen aantreden. Anderzijds moet men ook de cijfers onder ogen durven zien. Misschien voelen mensen zich niet altijd genoeg aangesproken, maar dat mag geen reden zijn om daar vrede mee te nemen. Het zijn echt geen fraaie cijfers over de vrouwelijke vertegenwoordiging. Uiteraard ligt de verantwoordelijkheid op de eerste plaats bij diegene die de uitdaging moet aangaan.

Wat de erediens en de erkenning van de nieuwe lokale geloofsgemeenschappen betreft, is in het decreet van 7 mei 2004 een contentieus opgenomen dat de bestaande erkende lokale geloofsgemeenschappen verworven zijn. Wat de maatschappelijke relevantie betreft, is het de bedoeling dat de gelovigen van die bepaalde strekking lokaal worden vertegenwoordigd en dat het niet gaat om een kleine minderheid die wordt vertegenwoordigd.

De heer *Joris Van Hauthem* vraagt hoe men dat gaat meten. Wat zijn daarvoor de criteria? Zal men werken met een lidkaart?

De *minister* meent dat de lokale overheid heel goed weet welke gemeenschap een bepaalde groep vertegenwoordigt en wie daar slechts fragmentair aanwezig is. De impact en de grootte zijn zichtbaar, en het is ook duidelijk wie er als spreekbuis optreedt. Daarom heeft men het advies van het lokale niveau nodig.

De heer *Joris Van Hauthem* ziet niet goed in hoe dat in de praktijk moet werken.

Wat het correcte taalgebruik in bestuurszaken betreft, stelt de *minister* dat de oproepingsbrieven voor de verkiezingen van 2006 in het Nederlands moeten worden opgesteld, zoals dat ook hoort. Daarmee voert men de arresten uit van de Raad van State van 23 december 2004.

De minister vervolgt dat er een weerlegbaar vermoeden van taalkennis voor de uitvoerende mandataris bestaat. Tijdens de gemeenteraad moeten de gemeenteraadsleden in het Nederlands spreken. Gebeurt dat niet, dan telt die tussenkomst niet. Meer zelfs, als die tussenkomst een beslissende factor was in de besluitvorming, dan wordt die besluitvorming geannuleerd. De gouverneur van Vlaams-Brabant oefent daar toezicht op uit. Hij krijgt de verslagen van een

vertegenwoordiger die de gemeenteraden van de zes randgemeenten bijwoont. De minister wil dit intern document graag ter beschikking stellen van de commissie.

De minister stelt dat hij de subsidie voor de Franstalige bibliotheek van Linkebeek geschrapt heeft omdat die nog steeds niet beantwoordt aan de verplichtingen zoals die zijn opgenomen in het Vlaams bibliotheekdecreet. Iedere gemeente in Vlaanderen moet een POB oprichten of een samenwerkingsakkoord sluiten met een aanpalende gemeente, en voorzien in een Nederlandstalige openbare bibliotheek. Als men dat niet doet wordt de subsidie geschrapt.

De heer *Joris Van Hauthem* merkt op dat de subsidie wel werd geschrapt maar dat de bibliotheek nog bestaat.

De *minister* antwoordt dat men in een rechtstaat gebruikmaakt van de wettelijke instrumenten. Door de subsidie te schrappen doet hij wat voorheen niet gebeurde. Dat is in Franstalig België zeker niet op applaus onthaald.

De Vlaamse Regering heeft beslist een expert aan te wijzen betreffende de vernederlandsing van het straatbeeld. De visie van professor Boes wordt aangevochten door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden en door meester Bart Staelens die de Vlaamse Regering voor de Raad van State verdedigd heeft toen het ging om de omzendbrieven Peeters en Martens. Er werd een rondvraag gedaan maar er werd niemand gevonden om de studie uit te voeren. Men is nu bezig met een tweede ronde. De minister benadrukt dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen die niet wordt gecontesteerd door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

De heer *Joris Van Hauthem* merkt op dat het om een politieke kwestie gaat want de Vaste Commissie voor Taaltoezicht is paritair samengesteld.

De *minister* doet opmerken dat er in de Vaste Commissie ook Vlamingen zitten en dat die met uitzondering van professor Boes dezelfde visie delen.

De heer *Joris Van Hauthem* bevestigt dit maar vindt dat het primaat van de politiek blijft gelden. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht is geen rechtsprekend orgaan. Er moet een politieke keuze worden gemaakt tussen twee juridische interpretaties. De minister wil die keuze niet maken maar indirect doet hij het

eigenlijk wel door niet de kant van professor Boes te kiezen. Dat is in feite toch een politieke keuze. Tezelfdertijd wordt de opvatting van professor Boes hier en daar wel al toegepast. Er leven verschillende meningen bij de Vlaamse Regering, de VCT en bijvoorbeeld bij de directeur van De Lijn. De spreker kan begrijpen dat niemand zich geroepen voelt om expert te spelen. Er moet een politieke keuze worden gemaakt, niet door de minister maar door de Vlaamse Regering in haar geheel. En betwistingen moeten dan niet aan de VCT worden voorgelegd maar desnoods aan de Raad van State. De Franstaligen doen dat altijd zo.

De *minister* blijft bij zijn stelling dat de visie van professor Boes een gecontesteerde visie is.

De minister vervolgt dat het Gemeentefonds eigenlijk een solidariteitsfonds is dat mechanismen ten voordele van de grotere entiteiten bevat. Er werden parameters ingebouwd om de solidariteit met de grotere gemeenten en steden te organiseren. De grootsteden worden met een grote schaal van problemen geconfronteerd die niet altijd op basis van de ervaring uit een doorsnee Vlaamse gemeente kan worden begrepen.

De minister is bereid het debat over het Gemeentefonds aan te gaan maar dan wel na de gemeenteraadsverkiezingen. De minister verwijst naar zijn werkbezoek aan de kleinste gemeente van Vlaanderen. In Herstappe wonen 82 mensen, in 30 huizen. Er zijn nog 7 gezinnen die belastingen betalen, de rest zijn gepensioneerden. De gemeente heft 1150 opcentiemen en 2 percent aanvullende personenbelasting. Meer kan niet, want alles moet door zeven gezinnen worden gedragen. Gelukkig is de burgemeester een gepensioneerde aannemer. Een gedeelte van de openbare werken, zoals de aanleg van een riolering, voert hij uit met vrijwilligers. Dat is echter niet houdbaar.

Tezelfdertijd mag men niet blind zijn voor de noden van de grote steden. Als men de parameters wijzigt, moet dat oordeelkundig en op een volwassen manier gebeuren. Het gaat om een verhaal van communicerende vaten. Men wil het debat aangaan na de verkiezingen. Op dit ogenblik zijn het decreet op de bestuurlijke organisatie van de OCMW's en de evaluatie van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking prioritair.

De voorafname van 8% uit het Gemeentefonds voor de OCMW's is in het decreet op het Gemeentefonds verankerd. Dat garandeert de OCMW's minimuminkomsten. De huidige parameters werden geërfd van

de vorige regering. Met wijzigingen moet men voorzichtig omspringen maar de minister is wel bereid om daarover het debat aan te gaan.

De minister vervolgt dat het planlastendecreet er komt in 2006. Dat moet toestaan om de gemeenten meer ruimte te geven.

Wat het fiscaal pact betreft, vindt de minister dat er sommige belastingen bestaan waarvan de opbrengst niet in verhouding staat tot de inningskosten. In elk geval is het niet de bedoeling de slechtste leerlingen van de klas, die bijvoorbeeld de fiscaliteit minder bedrijfsvriendelijk hebben georganiseerd, te belonen.

De fiscale autonomie van de gemeenten is uiteraard in de Grondwet verankerd. De gemeentelijke autonomie impliceert dat ze zelf hun fiscaliteit kunnen uitbouwen zodat ze hun werking zelfstandig kunnen organiseren, wat de voogdijoverheid daarover ook moge denken.

De minister is bereid het debat aan te gaan over de elf centrumsteden, de twee grootsteden en de VGC in Brussel. Er bestaan in dat verband een aantal voorafnames. Over de partijgrenzen heen is men het erover eens dat de schaal van de problemen in Antwerpen en Gent veel groter is dan in gelijk welke andere stad of gemeente van Vlaanderen. Dat scheelt dan wel miljoenen in de afrekening. Het totaalbedrag van het Stedenfonds bedraagt vandaag 111.251.000 euro. Dat is veel meer dan wat het Provinciefonds ter beschikking stelt. Voor sommige steden gaat het om broodnodig geld, voor anderen is het een mooi meegenomen extra. Wie dan pas als veertiende aan bod komt, voelt zich dan misschien wel eens benadeeld.

III. INDICATIEVE STEMMING

Het aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006 (bevoegdheid Binnenlands Bestuur van minister Keulen) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 7 stemmen tegen 4.

De verslaggever,

De voorzitter,

Marnic
DE MEULEMEESTER

Norbert
DE BATSELIER